

E-ISSN: 2583-715X



Pandian Journal of Women's Studies

Peer-Reviewed Journal

பாண்டியன் மகளிர் ஆய்வு இதழ்

மதிப்பாய்வு செய்யப்படும் இதழ்

Volume 3, Issue 2, November 2023

தொகுதி 3, இதழ் 2, நவம்பர் 2023

Editor –in –Chief / தலைமை ஆசிரியர்

Dr. D. Maheswari / முனைவர் த. மகேஸ்வரி





Pandian Journal of Women's Studies

Peer-Reviewed Journal

பாண்டியன் மகளிர் ஆய்வு இதழ்

மதிப்பாய்வு செய்யப்படும் இதழ்

Volume 3, Issue 2, November 2023

தொகுதி 3, இதழ் 2, நவம்பர் 2023

Editor –in –Chief / தலைமை ஆசிரியர்

Dr. D. Maheswari / முனைவர் த. மகேஸ்வரி

Pandian Journal of Women's Studies

Peer-Reviewed Journal

பாண்டியன் மகளிர் ஆய்வு இதழ்

மதிப்பாய்வு செய்யப்படும் இதழ்

About the Journal and Scope

Pandian Journal of Women's Studies – (PJWS) E-ISSN: 2583-715X is an open-access journal from the patronization of Pandian Educational Trust, Virudhunagar, Tamil Nadu, India. It is published twice (May and November) in a year by the Trust. As a research journal, PJWS publishes quality based research articles from the literature, non-fictional works, empirical study reports, case studies, short communications and other related fields to supplement the educational gap of the academic professionals in the discipline of Women's writing and Gender studies. PJWS follows a double-blind peer-review model to keep unbiased results in its evaluation to all received manuscripts. Its aim is to propagate academic merit and integrity and to hover as one of the best Women studies journals in the arena of Women studies. PJWS is a pioneer Gold Open Access Journal. From its inception, it contributes to make the academic content freely available via the Trust site and other scholarly harvesting databases. The journal follows The Budapest Open Access Initiative (BOAI) <https://www.budapestopenaccessinitiative.org/> to ensure free availability of articles in public internet, permitting all to search, read, download, copy, distribute, print, link the full texts of articles (PDF & other formats), indexing, data to other software, use them for lawful purposes, without financial and legal or technical barriers with proper attribution to the author. Now, the journal is published in electronic format and preserved in the trust website with permanent preservation facility and public access.

Submission Preparation Checklist

As a vital part of the submission process, the authors are insisted to check their manuscript for submission with compliance to the following items and the submissions that are not perfect as per the guidelines would be declined. The submission must not be previously published, nor in simultaneous submission to any other journal for consideration. The submission file is in Microsoft Word. ORCID Id is mandatory. Parenthetical documentation, Proper Bibliographic references, URL or DOI for the electronic references have to be provided as per MLA or APA Style guidelines. The text should be single-spaced: uses Times New Roman Type Face and 12 point font; use italics wherever necessary (Original Books, Journal Titles), don't underline (except URL addresses). All types of illustrations, figures, and tables ought to be placed within the text at the appropriate points in alignment to the document, avoid giving them at the end. The text must adhere to the stylistic and bibliographic requirements as outlined as in the Author Guidelines according to the MLA or APA Style. Abstract 250- 350 words and full text of the paper 3000-5000 words. Tamil and English language articles are welcome. See more guidelines in the website. <http://pandianeducationaltrust.com/pandian-journal-of-womens-studies-n-pjws.html>

EDITORIAL BOARD

Dr. D. Maheswari, Editor-in-chief,
President, Women's Emancipation Forum (Under the Aegis of Pandian Educational Trust)
Virudhunagar, Tamil Nadu, India.

Email id: president@pandianeducationaltrust.com
Profile: <http://pandianeducationaltrust.com/trustees.html>

Dr. (Mrs) S. Kesavan
Head & Hindu Civilization,
Senior Lecturer Gr-1,
Faculty of Arts and Culture,
Eastern University, Sri Lanka.
Email id: kesavans@esn.ac.lk
Profile: <https://www.fac.esn.ac.lk/hindu-civilization/academic-staff/s-kesavan>

Dr. R. Radhika Devi,
Director i/c,
Women's Studies Centre, Madurai Kamaraj University,
Tamil Nadu, India-21.
Email id: radhikadevi.wsc@mkuniversity.org
Profile: http://mkuniversity.ac.in/new/centre/wsc/faculty_profile.php

Dr. D. Uma Devi,
Professor of Tamil,
Department of Modern Indian Languages and Literary Studies,
University of Delhi, New Delhi -7, India.
Email id: dumadevi@mil.du.ac.in
Profile: <http://mil.du.ac.in/FACULTY.html> <http://mil.du.ac.in/Asset/Faculty%20Photos/updatetdcvs/Dr.%20UMA.pdf>

Dr. R. Vasuhi,
Head i/c, Assistant Professor of English,
Department of English, Manonmaniam Sundaranar University,
Tamil Nadu, India.
Email id: rvasuhi@msuniv.ac.in
Profile: <https://www.msuniv.ac.in/Academic/Department/English/Faculty>

Mrs. T. Jeyappradha,
Assistant Professor of Management,
Nadar Mahajana Sangam S Vellaichamy Nadar College,
Nagamalai, Madurai, Tamil Nadu, India.
Email id: jeyappradha@nmssvnc.edu.in
Profile: <https://nmssvnc.edu.in/academics/departments/department-of-business-administrationaided/>

பதிப்பாசிரியர் குழு பணி விவரம்/ Editorial Work Flow Details

பதிப்பாசிரியர் இதழ் குழு, (எட்டிடோரியல்) நேர்மையான பதிப்பு நெறிமுறைகளின் படி அறிவார்ந்த கட்டுரைகளை நெறிமுறைக் கொள்கைகளுடன் தொகுத்துள்ளது. இது சமர்ப்பித்தல்,

கருத்துத் திருட்டு சரிபார்ப்பு, திருத்தங்கள், சக மதிப்பாய்வு செயல்முறை, (டபுள் பிளைண்ட்), பெரிய திருத்தங்கள் அல்லது சிறிய திருத்தங்கள், பரிந்துரைகள் மற்றும் திருத்தம், ஏற்பு, மூல கோப்பு தயாரித்தல் மற்றும் இணையதள தயாரிப்பு மற்றும் வெளியீடு ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது.

This issue committee curated the scholarly articles with ethical principles according to the norms of the Editorial work flow. It contains of submission, plagiarism check, correction, peer review process, (Double Blind), major corections or minor corrections, suggestions and rectifications, acceptance, copy editing and production and publication online.

Title Verso

Journal title : Pandian Journal of Women's Studies

Editor Name : Dr. D. Maheswari

Publication frequency : Biyearly - May and November

Volume/Issue : Volume 3 Issue 2

Place of Publication : Virudhunagar

Date of Publication : November 2023

Paper Size : Digital A4 Size

Medium of Publication: E-version

Access Type (URL or DOI): Gold OA, Online, Indexed long time in Internet Archive

Subscription Type : APC

Publisher : Pandian Educational Trust

Publisher Website : <https://pandianeducationaltrust.com/>

Journal Site : <https://tinyurl.com/2p86v3yw>

PUBLISHER'S MESSAGE

Aim & Objectives

Pandian Journal of Women's Studies – (PJWS) E-ISSN: 2583-715X is a Peer-Reviewed Journal published continuously which is published twice (May and November) in a year **Maheswari Publishers**, patronized by **Pandian Educational Trust, Virudhunagar, Tamil Nadu, India**. **Pandian Journal of Women's Studies** aims to bring down academic research to promote research support for the academicians and scholars in the field of women studies. Research through this academic medium motivates in all aspects of main and inter-disciplines of the core area of study with authentic e-publication. Making Internationalization of Pandian Journal of Women's Studies in the globalized world aids the scholarly community to gather knowledge on Women's Studies and the related fields to it. The impudence and revelation of academic research on internet could foster green printing and open access nature in the domain research. All of these motivate best distribution of research that produces positive outcomes for the betterment of research and education and the unification of the people in our world. In achieving the aim, our journal has been created.

Disclaimer

Pandian Journal of Women's Studies is committed to research Ethics and consider plagiarism as a crime done to the original author. So, the authors are advised to follow academic ethics with respect to acknowledgment of quotations from other scholarly works. The Publisher & Editors will not be held responsible for any lapse of the provider regarding plagiarism in their manuscripts. The submissions must be original, must accompany the declaration form stating the research paper as an original work, and has not been published elsewhere for any academic or research purpose. The contributor will be liable for such lapses on any legal issues and publication ethics. **Contact:** president@pandianeducationaltrust.com for submission and other information. For Institutional Subscription contact the publisher.

Message from the Editor-in-Chief

Pandian Journal of Women's Studies is a Peer Reviewed Journal which is committed to academic research, welcomes academicians, scholars and students all over the world who to advance their status of academic career and society by their scholarly ideas in the field of Women Studies. Research is to establish, substantiate facts, restate previous works and to resolve issues. An active venture to endow cogent approach to these types for educational reformations through academic research has become the central intent of the journal to bring down scholarly articles to the academic world. I am happy to bring Volume 3, Issue 2, November 2023 to the academic community.

Publisher Contact:

Maheswari Darmalingam

Pandian Educational Trust (TN-32-0003213),

Maheswari Publishers, (The publishing unit of PANDIAN EDUCATIONAL TRUST- TN32D0026797)

3/350, Veterinary Hospital Back Side,

Virudhunagar- 626001, Tamil Nadu, India.

Mobile: +91 8526769556,

email: editorptjts@pandianeducationaltrust.com,

Copyright © 2023 – Authors'

Pandian Journal of Women's Studies is an Open Access journal and the Pdf copy can be reused within the terms of the CC BY license <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>. Think before you print so that you can save trees and environment.

பொருளடக்கம்

வ.எண் S.No	தலைப்பு / பெயர் Title / Author Name	ப.எண் P.No
1.	கைம்மை நோன்பும் புறநானூற்றுச் சமூகச் சூழலும் Kaimai Nombu and Social Situation in the Times of Purananooru முனைவர் ப. அன்பரசி / Dr. P. Anbarasi	1
2.	உளவியல் நோக்கில் இலக்கண மெய்ப்பாடுகளில் கலித்தொகையில் மகளிர் A Psychological Perspective of Agam Realities of the Women in Kaliththogai வே. ரத்னா / V. Rathna முனைவர் மு. கவிதா / Dr. M. Kavitha	8
3.	மனைத்தக்க மாண்புடையாள் Manaiththakka Manbudaiyal முனைவர் ந. செ. கி. சங்கீத்ராதா / Dr. N. S. K. Sangeethratha	19
4.	Dr. R. Shanthakumari - A Woman of Lifetime Achievement in Education and Service Dr D. Maheswari	27
5.	Eating Wasps by Anita Nair - A Book Review Dr. C. Chellappan	32

Kaimai Nombu and Social Situation in the Times of *Purananooru*

Dr. P. Anbarasi, Assistant Professor of Tamil, Thiagarajar College, Madurai, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6748-6469>

DOI: 10.5281/zenodo.10511740

Abstract

Kaimai Nombu (Fasting of loyalty) has been practised by Tamil women from Sangam times. A woman who has lost her husband dies because of the fear that she will be neglected in society. It is very difficult to perform Kaimai Nombu because it is a way of expressing grief to her husband and it is considered high after the death of her husband in Tamil society of Sangam Times. In Tamil society, strict restrictions have been imposed on women who observe the fast. The woman is deprived of everything that makes her fair. Whatever matters add beauty, happiness and pleasure to that woman is rejected and made to live without any interest in life. Due to the social setup in ancient times, women were also economically powerless. In ancient warrior societies, like Tamils, men were less numerous than women. So, there were more restrictions on women. Nowadays, when women are also educated and economically advanced, there is not much difference between male and female lives. Hence, widows are not subjugated in such a way the Kaimai Nombu does. The Indian Government after Independence has abolished many human rights-related issues for the sake of women. All of these have contributed to the development of women and the practice of Kaimai Nombu has decreased.

Keywords: Kaimai Nombu, Social Situation, *Purananooru*.

References

- [1] Avai. S. Duraisamy Pillai. *Purananooru Part I*. Thirunelveli Theninthiya Saiva Sithantha Noor Pathipu Kalagam, Chennai - 600001, 1964.
- [2] Balasubramanian, G.V. (U.A.). *Purananooru*. New Century Book House(B) Ltd, Chennai, Third Edition, 2007.
- [3] Perumal, A.K. *Pengal Thukilurinthai Pertandam Aliyatho*. New Century Book House(P)Lit, Chennai, First Edition, 2020.
- [4] G.Manikavasagan. Pathuppatu. Uma Pathipagam, Chennai - 600001, Dec. 2002.
- [5] Ramakrishnan, S. A Contemporary Tamil Dictionary of Kriya, Kriya Publishing House, Chennai, Second Edition, 2008.
- [6] Dr. C. Sethuraman. "Sanga Ilakiyangalil Kaimpengal." Thinnai. January 6, 2013. <http://tinyurl.com/ywky2fwv>

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: Nil

Author Declaration: Nil



The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

கைம்மை நோன்பும் புறநானூற்றுச் சமூகச் சூழலும்

முனைவர் ப. அன்பரசி, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, தியாகராசர் கல்லூரி, மதுரை, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6748-6469>

DOI: 10.5281/zenodo.10511740

ஆய்வுச்சுருக்கம்

கைம்மை நோன்பு பெண்களுக்கு உரியதாகப் புறநானூற்றில் அதிகமாகச் சுட்டப்பட்டுள்ளது. கணவனை இழந்த பெண் தான் சமூகத்தில் இழிநிலைக்கு ஆட்பட நேரிடும் என்ற பயத்தினாலும் கைம்மை நோன்பினை மேற்கொள்ளுதல் கடினம் என்பதாலும் கணவனைப் பிரிந்து வாழவேண்டிய நிலையில் ஏற்படும் மன வருத்தத்தினாலும் தான் உயர்வாக எண்ணப்பட வேண்டும் என்பதற்காகவும் கணவன் இறந்தவுடன் தானும் இறந்துபட்டுள்ளாள். கைம்மை நோன்பினை மேற்கொண்ட பெண்களுக்கு மிகுந்த கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. அப்பெண்களுக்கு அழகு சேர்க்கக்கூடிய, மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய, இன்பத்தினை வழங்கக்கூடிய அனைத்தும் நிராகரிக்கப்பட்டுள்ளது. அதனால் அவர்கள் வாழ்க்கை மீது விருப்பம் இல்லாது வாழ வைக்கப்பட்டுள்ளனர். புறநானூற்றுச் சமூகத்தில் கற்புடைமை என்ற கட்டுப்பாடும் கைம்மை நோன்பும் தவிர்க்க இயலாததாக இருந்துள்ளமையையும் அதற்கான காரணங்களை ஆராய்வதாகவும் இவ் ஆய்வுக்கட்டுரை அமைகின்றது.

குறிப்புச்சொற்கள்: கைம்மை நோன்பு, சமூகச் சூழல், புறநானூறு.

முன்னுரை

பண்டைத் தமிழர்களின் வாழ்வியற் களஞ்சியமாகத் திகழும் புறநானூற்றில் புரவலர்கள் முதல் இரவலர்கள் வரையிலான அரசர்கள், கலைஞர்கள், வீரர்கள், இளையர்கள் என சமூகத்தில் உள்ள அனைத்து மக்களும் அவர்தம் மகளிரும் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளனர். அதில் ஆடவர்களின் வெற்றிச் சிறப்பும் பெருமித உணர்வும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது போன்று பெண்களுக்கான துயரமும் விதிமுறைகளும் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன. அவ்வகையில் போர் நிறைந்த புறநானூற்றுச் சமூகத்தில் கற்புடைமை என்ற கட்டுப்பாடும் கைம்மை நோன்பும் தவிர்க்க இயலாததாக இருந்துள்ளமையையும் அதற்கான காரணங்களை ஆராய்வதாகவும் இவ் ஆய்வுக்கட்டுரை அமைகின்றது.

கைம்மை நோன்பு

கைம்மை என்பதன் வேர்ச்சொல் கைம் என்பதாகும். இது கையறு நிலை என்பதனை அடியாகக் கொண்டு பிறந்ததாகும். கையறு நிலை என்பது, வருந்திச் செயலற்று இருக்கும் நிலை. being helpless and distressed (கிரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி, ப. 488). இதிலிருந்து

உருவான கைம்மை என்பதற்கு கணவனை இழந்து வாழும் நிலை (கிரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி, ப. 487) என்று அகராதி விளக்கம் தருகிறது. இக்கொடிய கைம்மை நோன்பு பெண்ணுக்குக் கட்டுப்பாடுகள் விதிப்பதாகத் தமிழ்ச்சமூகத்தில் இருந்துள்ளது. இது கணவனை இழந்த பெண்ணுக்கு ஏற்பட்டதாகும். இதே போன்று மனைவியை இழந்த கணவனது வருத்தம் ஒரு பாடலில் மட்டுமே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

கற்பும் மகளிர் சிந்தனையும்

தமிழ்ச்சமூகத்தில் கற்புடைமை வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் பெண்ணுக்குப் பெருமை தரக்கூடியதாகக் கற்புடைமை சித்திரிக்கப்பட்டு கட்டுப்பாடாக மாற்றப்பட்டுள்ளது. ஆடவன் தான் கற்புடையவளின் கணவனாக இருக்க விரும்பியுள்ளான் அதனையே சமுதாயமும் வலியுறுத்தியுள்ளது. இத்தகைய கணவனின் சிந்தனையை, செயிர்தீர் கற்பின் சேயிழை கணவ (புறநானூறு, பா. 3: 6) என்ற அடி குறிப்பிடுகின்றது. இத்தகைய கற்புடைய பெண் புதல்வரைப் பெறுதலை விரும்பியதை,

கடவுள் சான்ற கற்பின் சேயிழை

மடவோள் பயந்த மணிமருள் அவ்வாய்க்

கிண்கிணி புதல்வர் பொலிக (புறநானூறு, பா. 198: 3-5)

என்ற அடிகள் விவரிக்கின்றன. கணவன் இருக்கும் பொழுது கற்பிக்கப்பட்ட கற்புடைமை அவனது இறப்பிற்குப் பின்பு கைம்மை நோன்பாக உருப்பெறுகின்றது.

கைம்மை நோன்பில்லாது மகளிர் இறப்பு

கற்புடைமை வலியுறுத்தப்பட்ட சமூகத்தில் கணவன் இறந்த பின்பு அதனை நிலைநாட்டுவதும் முக்கியமான நிகழ்வாக இருந்துள்ளது. பெண்களும் தனது கற்புடைமையை நிலைநாட்ட முயன்றுள்ளனர். கைம்மை நோன்பு மேற்கொள்ளாது, போர் நடைபெற்ற, கணவன் இறந்த களத்திலேயே கணவனது மார்பினைச் சார்ந்து அவனது மகளிர் இறந்துள்ளதை,

களம் கொளற்கு உரியோர் இன்றி தெறுவர

உடன் வீழ்ந்தன்றால் அமரே பெண்டிரும்

பாசடகு மிசையார், பனிநீர் மூழ்கார்

மார்பகம் பொருந்தி ஆங்கு அமைந்தனரே (புறநானூறு, பா. 62: 12-15)

என்ற அடிகள் விவரிக்கின்றன. அதனையே பெண்களும் விரும்பியுள்ளனர்.

கைம்மை நோன்பும் அணிகலன் நீக்குதலும்

கணவனோடு வாழ்ந்த பெண்ணுக்கு மங்கல அணி உட்பட அணிகலன்களும் பூசுக்குதலும் மகிழ்ச்சியைத் தரக்கூடியதாகப் புறநானூறு குறிப்பிடுகின்றது. கணவனை இழந்த அப்பெண் தனக்கு அழகு சேர்க்கக்கூடிய இவ் அணிகலன்களை நீக்குதலைச் செய்துள்ளதை,

மெல் இயல் மகளிரும் இழை களைந்தனரே (புறநானூறு, பா. 224: 17) என்ற அடியும் வளையல்களை நீக்கியதை,

பைங்கழை பொதி களைந்தன்ன விளர்ப்பின்

வளைஇல் வறுங்கை ஓச்சி

இளையுள் ஒய்வலோ? கூறு நின் உரையே (புறநானூறு, பா. 253: 4-6)

என்ற அடிகளும் புலப்படுத்துகின்றன.

கூந்தல் களைதலும் அல்லி அரிசி உணவும்

பெண்களுக்கு அழகு சேர்க்கக்கூடியவற்றுள் அவர்களது கூந்தல் இன்றியமையாதது ஆகும். கணவனை இழந்த பெண்கள் தங்களது கூந்தலைக் களைந்துள்ளனர். அணிகலன்களை நீக்கியுள்ளனர். சுவையற்ற அல்லி அரிசி உணவை உண்டு வாழ்ந்துள்ளனர். இதனை,

கூந்தல் கொய்து, குறுந்தொடி நீக்கி

அல்லி உணவின் மனைவியொடு, இனியே

புல்லென்றனையால் – வளம்கெழு திருநகர்

வான்சோறு கொண்டு தீம்பால் வேண்டும்

முனித்தலைப் புதல்வர் தந்தை

தனித்தலைப் பெருங்காடு முன்னிய பின்னே (புறநானூறு, பா. 250: 4-9)

என்ற அடிகள் சுட்டுகின்றன. பெண்ணுக்கு அழகு சேர்க்கும் அணிகலன்களும் இன்பத்தினை அளிக்கக்கூடிய சுவையான உணவும் மறுக்கப்பட்டுள்ளது. அதனை அவளே ஏற்றுக்கொள்ளும் நிலை இருந்துள்ளது.

மனைவியின் முக்கியமான கடமை

கணவனை இழந்த பெண்ணுக்கான முக்கியமான கடமையாக நடுகல் வழிபாடு வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. கணவன் இறந்தபின்பு அவனது மனைவி சிறிய அளவான இடத்தினைத் தூய்மை செய்து, பசுஞ்சாணத்தால் மெழுகி, கண்ணீர் சிந்தி, விண்ணுலகில் இருக்கும் அவனுக்கு உணவிட விரும்பியதை,

அடங்கிய கற்பின், ஆய்நுதல் மடந்தை

உயர்நிலை உலகம் அவன் புக... வரி

நீறு ஆடு சுளகின் சீறிடம் நீக்கி

மெழுகும், ஆப்பி கண் கலுழ் நீரானே (புறநானூறு, பா. 249: 10. 14)

என்ற அடிகள் தெளிவிக்கின்றன.

கைம்மை நோன்பிற்கான கட்டுப்பாடும் உடன்கட்டை ஏறத்துணிதலும்

கணவனை இழந்த பெண் கைம்மை நோன்பு மேற்கொள்வதை விரும்பாமல் உள்ளாள். ஒப்பனை நீக்கம், உணவு நீக்கம், பழக்க நீக்கம் என்ற கைம்மைத் துன்பத்தின் மூன்று நிலைகள் காணப்படுகின்றன (முனைவர் சி.சேதுராமன்). கைம்மை மகளிர்க்கு நெய் கலக்காத கீரை

இடையிடையே பயின்ற சோற்றினை, எள்ளுத்துவையல் புளி சேர்த்துச் சமைத்த வேளைக் கீரையுடன் உணவாகக் கொடுத்துள்ளனர். மேலும், பருக்கைக் கற்கள் அமைந்த படுக்கையின் மீது பாயின்றி துயிலப் பழக்கியுள்ளனர். இத்தகைய கைம்மை நோன்பினை வெறுத்த பெண் உடன்கட்டை ஏறத்துணிவதை,

அணில் வரிக் கொடுங்காய் வாள் போழ்ந்திட்ட

காழ்போல் நல்விளர் நறுநெய் தீண்டாது

அடை இடைக் கிடந்த கைபிழி பண்டம்

வெள் எட் சாந்தொடு புளிப்பெய்து அட்ட

வேளை வெந்தை, வல்சி ஆக

பரற்பெய் பள்ளிப்பாய் இன்று வதியும்

உயவல் பெண்டிரேம் அல்லேம் மாதோ! (புறநானூறு, பா. 246: 4-10)

என்ற அடிகள் விவரிக்கின்றன. இறந்த கணவனுக்குரிய சிறிய இடத்தினை மெழுகி தருப்பைப்புல் பரப்பி அதன்மேல் இனிய சிறிய அளவான பிண்டத்தினை வைத்து மனைவி இறுதிக்கடன் செய்வதை,

பிடி அடி அன்ன சிறு வழி மெழுகி

தன் அமர் காதலி புல் மேல் வைத்த

இன் சிறுபிண்டம் யாங்கு உண்டனன்கொல் (புறநானூறு, பா. 234: 2-5)

என்ற அடிகள் தெரிவிக்கின்றன. இக்கைம்மை நோன்பினை வெறுத்து உடன்கட்டை ஏறுவதற்குரிய காரணங்களாக, விதவைகளுக்கு சமூகத்திலும் குடும்பத்திலும் மரியாதையும் நல்லவாழ்வும் கொடுக்கப்படாததால் சதி வழக்கம் உருவானது (பெண்கள் துகிலுரிந்தால் பேரண்டம் அழியாதோ, ப. 42) என்பது பொதுவான கருத்து.

பூதப்பாண்டியன் என்ற அரசனின் மனைவி நெருப்பில் சாடுவதற்கு உரிய காரணங்களில் விதவையாக இருக்க விருப்பமில்லை உன்பதும் ஒன்று. விதவைக்கு நல்ல அரிசிச்சோறு கிடைக்காது. நீர்விட்ட சோற்றைச் சாப்பிட வேண்டும். எள்ளும் புளியும் கலந்து கூட்டிய துணைக்கறி மட்டும்தான் பழைய சாதத்திற்குரியது. சரியான படுக்கை கிடையாது. இந்தக் காரணங்களும் உடன்கட்டை ஏறக்காரணம் என்கிறான் பாண்டிய அரசி (பெண்கள் துகிலுரிந்தால் பேரண்டம் அழியாதோ, ப. 42-43).

என்ற அடிகள் தெரிவிக்கின்றன. இக்கைம்மை நோன்பினை வெறுத்து உடன்கட்டை ஏறுவதற்குரிய காரணங்களாக, விதவைகளுக்கு சமூகத்திலும் குடும்பத்திலும் மரியாதையும் நல்லவாழ்வும் கொடுக்கப்படாததால் சதி வழக்கம் உருவானது என்பது பொதுவான கருத்து. பூதப்பாண்டியன் என்ற அரசனின் மனைவி நெருப்பில் சாடுவதற்கு உரிய காரணங்களில் விதவையாக இருக்க விருப்பமில்லை உன்பதும் ஒன்று. விதவைக்கு நல்ல அரிசிச்சோறு கிடைக்காது. நீர்விட்ட சோற்றைச் சாப்பிட வேண்டும். எள்ளும் புளியும் கலந்து கூட்டிய

துணைக்கறி மட்டும்தான் பழைய சாதத்திற்குரியது. சரியான படுக்கை கிடையாது. இந்தக் காரணங்களும் உடன்கட்டை ஏறக்காரணம் என்கிறான் பாண்டிய அரசி.

முடிவுரை

கைம்மை நோன்பு பெண்களுக்கு உரியதாகப் புறநானூற்றில் அதிகமாகச் சுட்டப்பட்டுள்ளது. கணவனை இழந்த பெண் தான் சமூகத்தில் இழிநிலைக்கு ஆட்பட நேரிடும் என்ற பயத்தினாலும் கைம்மை நோன்பினை மேற்கொள்ளுதல் கடினம் என்பதாலும் கணவனைப் பிரிந்து வாழவேண்டிய நிலையில் ஏற்படும் மன வருத்தத்தினாலும் தான் உயர்வாக எண்ணப்பட வேண்டும் என்பதற்காகவும் கணவன் இறந்தவுடன் தானும் இறந்துபட்டுள்ளாள். கைம்மை நோன்பினை மேற்கொண்ட பெண்களுக்கு மிகுந்த கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. அப்பெண்களுக்கு அழகு சேர்க்கக்கூடிய, மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய, இன்பத்தினை வழங்கக்கூடிய அனைத்தும் நிராகரிக்கப்பட்டு வாழ்க்கை மீது விருப்பம் இல்லாது வாழ வைக்கப்பட்டுள்ளனர். பண்டைய காலத்தில் பெண்களுக்குப் கல்வி அறிவு குறைந்திருந்த காரணத்தினால், அவர்கள் பொருளாதாரத்திலும் பலம் அற்றவர்களாக இருந்துள்ளனர். பண்டைய போர்ச்சமூகத்தில் பெண்களை விட ஆண்கள் குறைவாக இருந்துள்ளனர். அதனால் பெண்களுக்குக் கட்டுப்பாடுகள் அதிகம் இருந்துள்ளன. பெண்களும் கல்வி அறிவு பெற்று, பொருளாதாரத்தில் மேன்மை அடைந்துள்ள தற்காலத்தில் ஆண், பெண் விகிதத்திலும் பெரிதாக வேறுபாடு இல்லை. அதனால் விதவை மறுமணம் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒன்றாக உள்ளது. அரசின் ஒத்துழைப்பும் இதற்குக் காரணமாக உள்ளது. இவை அனைத்தும் பெண்களின் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக இருந்து கைம்மை நோன்பு வழக்கம் குறைந்துள்ளது.

துணைநூற்பட்டியல்

- [1] அவ்வை. சு. துரைசாமிப் பிள்ளை. புறநானூறு முதல் தொகுதி. திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூல் பதிப்புக் கழகம். சென்னை – 600001, 1964.
- [2] பாலசுப்பிரமணியன், கு.வெ. (உ.ஆ.). புறநானூறு. நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், சென்னை, மூன்றாம் அச்சு, 2007
- [3] பெருமாள், அ.கா. பெண்கள் துகிலுரிந்தால் பேரண்டம் அழியாதோ. நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், சென்னை, முதல் பதிப்பு, 2020.
- [4] ஞா. மாணிக்கவாசகன். பத்துப்பாட்டு (மூலம் விளக்க உரையுடன்). உமா பதிப்பகம், சென்னை – 600 001, டிசம்பர் 2002.
- [5] ராமகிருஷ்ணன், எஸ். கிரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி, கிரியா பதிப்பகம், சென்னை, இரண்டாம் பதிப்பு, 2008.
- [6] முனைவர் சி.சேதுராமன். “சங்க இலக்கியங்களில் கைம்பெண்கள்.” திண்ணை, ஜனவரி 6, 2013. <http://tinyurl.com/ywky2fwy>

பாண்டியன் மகளிர் ஆய்வு இதழ்
மதிப்பாய்வு செய்யப்படும் இதழ்

Volume 3, Issue 2, November 2023

E-ISSN – 2583-715X

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன்.



இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

A Psychological Perspective of Agam Realities of the Women in *Kaliththogai*

V. Rathna, Research Scholar of Tamil, Reg. No.: 20PHDMF003, Avinashilingam Institute for Home Science and Higher Education for Women, Coimbatore, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6505-5959>

Dr. M. Kavitha, Assistant Professor of Tamil, Avinashilingam Institute for Home Science and Higher Education for Women, Coimbatore, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0484-9311>

DOI: 10.5281/zenodo.10511750

Abstract

Psychology is a scientific study that studies human behaviour. The environment in which one lives is a major factor in one's behaviour. The social environment determines one's behaviour and personality. Literature is created with the nature of the human mind. The Literature that portrays real-life following the reals of human nature will be praised as the best literature. It is meritorious to consider such literature with psychological knowledge as a treasure of any literature. The word 'psychology' is new to modern Tamil society but the thoughts of the romantic feelings of the Thalaivan (leader) and the wife (Thalaivi) and the morality of the woman, from the life of hidden love (Kalavu Kadhal) to the life of married life (Karpu Kathal) is always a good example of the psychological study of the Tamils. The cognitive approach to psychology is another important school of thought that emphasizes mental capacities such as thoughts and memories of a language. Many Agam (Internal) truths are found throughout literature. In Tamil, Kaliththogai has lots of glimpses of Agam (Internal) truths. Anyone can learn these principles through their imagination, insight and understanding. This study records ideas that connect intuitions with facts. In Kaliththogai, the Thalaivi, Thozhi, Sevili, Parathai and Kathal Parathai can be understood through their discourses. Hence, the purpose of this article is to explore the psychological aspects of women's minds found in Kaliththogai.

Keywords: Psychology, Perspective, Agam, Reality, Women, *Kaliththogai*.

References

- [1] Ilampuranar. *Tolkappiyam Mahadathikaram*. Tirunelveli South Indian Saiva Siddhantha Literature Society, Chennai- 600 108.
- [2] Balasubramanian. K. V. *Kalithogai Mulamum Uraium*. New Century Book House Pvt.Ltd, Chennai-600098, First Edition - 2007.
- [3] Tirukurukai Perumal Kavirayar. *Maranalankaram*. Senthamil Prasuram, Madurai, Second Edition – 1929.
- [4] Viramamunivar. *Aintilakana Thonnul Vilakkam*. Susaiyappa Achigudam, Chennai, First Edition – 1891.
- [5] Vellaivaranan. K. *Tholkappiya Sithanaigal*. India Panpattu Aaivu Maiyam, Chennai, First Edition – 2013.
- [6] Vaidyanatha Desikar. *Ilakkana Vilakkam*. Saraswati Mahal Nool Nilayam, Thanjavur, First Edition – 1974.
- [7] Tilagavathi, K. *Sanga Kala Magalir Valviyal*. Iraiyyarul Pathipagam, Trichy, First Edition – 2004.

பாண்டியன் மகளிர் ஆய்வு இதழ்
மதிப்பாய்வு செய்யப்படும் இதழ்

Volume 3, Issue 2, November 2023

E-ISSN – 2583-715X

- [8] Bhavathi, K. *Thiranaivu Anugumuraigal*. World Tamil Research Institute, Chennai, First Edition -1989.
- [9] Balachandran, S. *Ilakkia Thiranaivu*. New Century Book House Pvt.Ltd, Chennai, First Edition -1976.
- [10] Vanitha, J. “Sanga Kalathil Magalir” *Semmozhi Tamil Special Issue*, November 2019. ISSN: 2321-0737.
- [11] Kanagasundri. P. “Sanga Ilakkiyankalil Thalavi.” *Modern Tamil Research Journal*, October 2021, ISSN: 2321 – 984X.
- [12] Manickam. G. *Tholkappiyam*. Uma Pathipagam, Chennai, First Edition - 2006.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: Nil

Author Declaration: Nil



The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

உளவியல் நோக்கில் இலக்கண மெய்ப்பாடுகளில் கலித்தொகையில் மகளிர்

வே. ரத்னா, தமிழ் முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், பதிவு எண்: 20PHDMF003, அவினாசிலிங்கம் மனையியல் மற்றும் மகளிர் உயர்கல்வி நிறுவனம், கோயம்புத்தூர், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6505-5959>

முனைவர் மு. கவிதா, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, அவினாசிலிங்கம் மனையியல் மற்றும் மகளிர் உயர்கல்வி நிறுவனம், கோயம்புத்தூர், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0484-9311>

DOI: 10.5281/zenodo.10511750

ஆய்வுச்சுருக்கம்

உளவியல் மனிதனின் நடத்தையை அறியும் ஒரு விஞ்ஞான கருவியாகும். ஒருவரின் நடத்தைக்கு அவன் வாழும் சூழ்நிலை முக்கியக் காரணியாக அமைகிறது. சூழல் என்பது ஒருவரின் நடத்தை மற்றும் அவர்களின் ஆளுமையை நிர்ணயிக்கிறது. மனித மனத்தின் இயல்புகளைக் கொண்டே இலக்கியங்கள் படைக்கப்படுகின்றன. உண்மையான வாழ்வை உலக இயல்புக்கு ஏற்ப உருவாக்கிக் காட்டும் இலக்கியமே சிறந்த இலக்கியமாகப் போற்றப்படும். இத்தகைய இலக்கியங்களை உளவியல் அறிவுடன் சிந்திப்பது பயனுடையதாகும். உளவியல் என்ற சொல்தான் நமக்குப் புதிதே தவிர களவு வாழ்க்கைத் தொடங்கி கற்பு வாழ்க்கை வரையிலான தலைவன் தலைவியின் காதல் உணர்வுகளையும், மகளிரின் ஒழுக்கத்தையும் பற்றிய சிந்தனை தமிழரிடம் தொன்றுதொட்டே அமைகிறது. உளவியலுக்கான அறிவாற்றல் அணுகுமுறை என்பது எண்ணங்கள் மற்றும் நினைவுகள் போன்ற மனதிறன்களை வலியுறுத்தும் மற்றொரு முக்கியமான சிந்தனைப் பள்ளியாகும். இலக்கணங்களில் காணப்படும் மெய்ப்பாடுகள் இலக்கியங்களில் விரவிக்கிடக்கின்றன. படிப்போரின் கற்பனை, உய்த்துணரும் அறிவு, பொருளறியும் திறன் இவற்றினால் இந்த நயங்களை அறிந்துகொள்ள முடியும். கலித்தொகையில் அகவுணர்வுகளை மெய்ப்பாடுகளோடு இணைத்துப் பார்க்கும்படியான கருத்துக்களையும் பதிவுசெய்கிறது. தலைவி, தோழி, செவிலி, பரத்தை, காதற்பரத்தை இவர்களின் கூற்றுகளின் வாயிலாக அறியமுடிகிறது. மனித மனத்தின் உளவியல் கூறுகளை உள்ளடக்கியதாக ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

குறிப்புச்சொற்கள்: உளவியல், இலக்கண மெய்ப்பாடு, மகளிர், கலித்தொகை.

முன்னுரை

மனிதனின் வாழ்க்கையைச் சித்தரிக்கும் பதிவேடாக அமைவது இலக்கியமாகும். இலக்கியத்தின் உயிரோட்டமாக உள்ளத்துள் முகிழ்த்து எழும் உளவியல் எண்ணங்களை அமைகின்கின்றன. எண்ணத்தின் பிறப்பிடம் மனம் ஆகும். மனதில் தோன்றும் எண்ண அலைகள் பல்வேறு கோணங்களில் கலித்தொகையில் பதிவாகியிருக்கின்றன என்ற

கருதுகோளை முன்வைத்து இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. தலைவன் தலைவியின் காதல் உணர்வு, தலைவியின் உள்ள உறுதி, தலைவியின் சிந்தனைகள் மற்றும் மனநிலை, தலைவியின் ஊடல் நிலை ஆகியவை உலக இயல்புக்கு ஏற்றார் போல் உருவாக்கிக் காட்டும் இலக்கியமே சிறந்ததாக மதிக்கப்படும் உள்ள உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் இலக்கியங்கள் உளவியலுடன் தொடர்புபடுத்தி விரிவாக இவ்வாய்வின் கண் விளக்கப்பட்டுள்ளன. கருத்துப் பரிமாற்றச் சூழலில் ஒருவருடைய உணர்ச்சிகளின் அடிப்படையில் வெளிப்படுத்தக் கூடிய புலப்பாடுகளே மெய்ப்பாடு ஆகும். உளவியல் மனித உணர்வுகளுடன் தொடர்புடையதால் இதனை உணர்வுநிலை பற்றிய அறிவியல் என்றும் கூறுவர். உலகைப் புதியக் கோணத்தில் மாற்ற முயலும் உளவியலானது இலக்கியத்தில் பெருமளவு காணப்படுகின்றது. மனிதனின் அன்றாட வாழ்விலும், செயலிலும், உளவியல் இருந்தாலும் கூட குறிப்பாக மக்களின் வாழ்வினைப் பிரதிபலிக்கும் கவிதையிலும், செய்யுளிலும் உளவியல் ஆக்கம் பெற்றுள்ளது. இலக்கியங்களில் மனிதர்களின் மெய்ப்பாடு உளவியல் உணர்வோடு மேலோங்கியுள்ளது. அக உணர்ச்சிகளின் உண்மையான வெளிப்பாடே மெய்ப்பாடாக அமைகின்றது. மெய் என்பது உடல். மெய்யின்கண் தோன்றும் உணர்வு மெய்ப்பாடு. மனிதன் தனது அக உணர்வை புறத்தே காட்டுவதற்காகத் தோற்றம் பெற்றவையே மெய்ப்பாடு ஆகும். இவ்வுணர்ச்சியானது எதையும் ஆராய்ந்து அறிந்தப் பிறகு வெளிப்படாமல் தாமகவே தலைப்பட்டு வரும். இதனைத் தொல்காப்பியர், உய்த்துணர்வு இன்றித் தலைவரும் பொருளான் / மெய்ப்பட முடிப்பது மெய்ப்பாடாகும் (தொல். பொரு. செய்யுளியல், நூ. 196) என்னும் நூற்பா வழி எடுத்துரைக்கிறார். உலகையும் மனிதனையும் இணைப்பது அவனுடைய ஐம்புலன்களே ஆகும். ஏனைய உயர்களிடத்தும் அவை அமைந்திருப்பினும் மனிதனிடமே இவை விளக்கமுற்றிருக்கின்றன. புறப்பொருள் பிரதிபலிப்பே எண்ணமாகும். எண்ணத்திற்கேற்ப உணர்வுகள் தோன்றும், உணர்வுக்கேற்ப மெய்ப்பாடுகள் தோன்றும் என்பதை தொல்காப்பியர்,

நகையே அழகை இளிவரல் மருட்கை

அச்சம் பெருமிதம் வெகுளி உவகை என்று

அப்பால் எட்டே மெய்ப்பாடு என்ப (தொல். பொரு. செய்யுளியல், நூ. 3)

என மெய்ப்பாட்டினை எட்டுவகையாகக் குறிக்கின்றார். இவை எட்டும் முதல்நிலை மெய்ப்பாடுகளாய் அமைய இவற்றைச் சார்ந்து முப்பத்திரண்டு வகையான மெய்ப்பாடுகளும் தோன்றும் என்பதைத் தொல்காப்பியர் தனது மெய்ப்பாட்டியலில் எடுத்தியம்புகிறார்.

பிற இலக்கண நூல்களில் மெய்ப்பாடு குறித்த பதிவுகள்

மெய்ப்பாடானது கண்டது போலத் தோன்றும் கருத்து. இது நாட்டியத்திலும், காப்பியத்திலும், செய்கை திறத்திலும், சொல் திறத்திலும் தூண்டப்பட்ட வாசனைத் திண்மையால் தம்மை போல வந்து ஆனந்தமாய் நிற்பதாகும். இத்தகு மெய்ப்பாடு குறித்த பிற பதிவுகள் இலக்கண நூல்களிலும் காணப்படுகின்றன.

தொன்னூல் விளக்கம்

அகத்தில் தோன்றும் சுவையின் காரணமாக மெய்யின் புறத்தே அமைவது மெய்ப்பாடு என்று தொன்னூல் விளக்குகிறது. இதனை,

சுவையணி என்ப கடுஞ்சினம் காமம்

வியப்பு அவலம் இழிவு நகை என

எண் மெய்ப்பாட்டின் இவையெனக் கூறி

உள்மெய்ப்பாட்டை உணர்த்தித் தோற்றலே (தொன்னூல் விளக்கம், நூ. 354)

என்னும் நூற்பாவின் வழி அறியலாம்.

இலக்கண விளக்கம்

வைத்தியநாத தேசிகர் இயற்றிய இலக்கண விளக்கமும் தொல்காப்பியத்தை அடியொற்றியே மெய்ப்பாடுகளுக்கு இலக்கணம் வகுக்கிறது என்பதை,

உய்த்துணர்வு இன்றித் தலைவரு பொருளின்

மெய்ப்பட்ட முடிப்பது மெய்ப்பாடு அதுதான்

நகையே அழகை இளிவரல் மருட்கை

அச்சம் பெருமிதம் வெகுளி உவகைஎன்று

அப்பால் எட்டாம் அவ்வகை எட்டும்

என்று கூறுப இயல்புணர்ந் தோரே (இலக். விள. பொருள். அகத்திணையியல், நூ. 578)

இந்நூற்பாவின் வழி உள்ளத்துணர்ச்சியை உற்றவர் அறிவிக்காமல் உடம்பின்கண் நிகழும் வேறுபாட்டால் அறிவிக்கும் கருவியே மெய்ப்பாடாகும். செய்யுளின் மெய்ப்பாட்டு உறுப்பாவது சொற்களைக் கொண்டு பொருளைக் கண்முன் நிறுத்துவதாகும்.

மாறனலங்காரம்

தொல்காப்பியத்தை ஒற்றியே மாறனலங்காரமும் மெய்ப்பாட்டியல் எட்டென கூறுகிறது. இதனை,

பொறியுணர் பொடுமொரு பொருளினையெதிர்ந்த

நெறியுடை மனத்துணிகழ்தரும் பான்மை

அயலவருப் புறத்தாய்ப் பொருளொட்டி

இயல்வது சுவையென் றியம்பினர் புலவர் (மாறன. பொருளணியலுரை, நூ. 197)

என்னும் நூற்பாவினால் அறியலாம்.

நகை

நகை என்பது முகத்தில் தோன்றும் மகழ்ச்சியைக் குறிக்கும். இந்த மகிழ்ச்சி என்னும் மெய்ப்பாடானது எள்ளல், இளமை, பேதைமை, மடன் என்ற நான்கின் வழியாகத் தோன்றும். இதனை,

எள்ளல் இளமை பேதைமை மடனென்று

உள்ளப் பட்ட நகைநான் கென்க (தொல். பொரு. மெய்ப்பாட்டியல், நூ. 4)

எனத் தொல்காப்பியர் தனது நூற்பாவில் சுட்டியுள்ளார். எள்ளல் என்பது கேலிப் பேச்சாகும். தலைவன் தலைவி மீது காதல் கொண்டு அவளைப் பார்ப்பதற்காக வருகிறான். இவன் செய்யும் செயலானது கள்வர் தாம் குறித்துப் பொருளைப் பார்க்காமல் பார்த்துக் கொள்வதைப் போல் தலைவியைப் பார்ப்பதாக உள்ளது எனத் தோழி கூறி நகையாடுகிறாள். இவன் உன் தந்தையின் உள்ளம் குறைபடா வண்ணம் வேண்டிதான் குறித்த ஒன்றைக் கைப்பற்றாமல் போகாத குணம் உடையவனாக உள்ளான். அதனால் நீ அவனுக்கு அருள் செய்வதில் குறையில்லை. அவனின் குறைப்பற்றிக் கூறி இகழ்ந்து சிரித்தாலும் பலமுறையும் வருகிறான். இவனின் நாணமில்லாத இப்போக்கு உன்னை கைப்பற்றுவதற்காக பலரும் சிரித்து இகழும் படி மடல் ஏறுமாறு அமையும் அதனால் நீ விரைவில் அருள்வாயாக! எனத் தோழி குறைநயப்பித்துக் கூறினாள். இதனை,

பல்லார் நக்கு உள்ளப்படு மடல்மா எறி

மல்லல் ஊர் ஆங்கண் படுமே நறுநுதல்

நல்காள் கண்மாறிவிடின் என் செல்வானாம்

எள்ளி நகினும் வருஉம் இடைஇடைக்

கள்வர்போல் நோக்கினும் நோக்கும் குறித்தது

கொள்ளாது போகாக் குணன் உடையன் எந்தை தன்

உள்ளம் குறைபடாவாறு (கலி. குறி., பா. 61. 22-28)

என்னும் பாடலடிகள் விளங்குகின்றன.

அழுகை

அழுகை என்னும் மெய்ப்பாடானது கண்களில் இருந்து நீரைச் சிந்தும் ஓர் உணர்ச்சி வயப்பட்ட. மனநிலையாகும். இம்மெய்ப்பாடு இழிவு, இழிவு, இசைவு, வறுமை என்ற நான்கின் அடிப்படையில் தோன்றும் என்பதை,

இழிவே இழிவே அசைவே வறுமையென

விளிவில் கொள்கை அழுகை நான்கே (தொல். பொரு. மெய்ப்பாட்டியல், நூ. 5)

இந்நூற்பாவின் வழி அறியலாம். தலைவன் பரத்தையரை நாடிச் சென்ற பிறகு மீண்டும் தலைவி இருக்கும் இல்லத்திற்கே வருகிறான். இதனால் தலைவி தலைவன் மீது கோபம் கொண்டு நீ மீண்டும் பரத்தையர் இருக்கும் இடத்திற்கே செல் என்கிறாள். அதற்குத் தலைவன் தன்னுடைய இழிசெயலை எண்ணியழுது தலைவியின் அடிகளில் விழுந்து இறைஞ்சி எனக்கு அருள் செய்யவேண்டும் என வேண்டுகிறான். அப்போது தலைவி சிறிது மகிழ்ச்சியடைந்து அவனை மன்னித்து ஏற்றுக்கொள்கிறாள். இதனை,

துனி சிறந்து இழிதரும் கண்ணின் நீர் அறல் வார

இனிது அமர் காதலன் இறைஞ்சித் தன் அடி சேர்பு

பாண்டியன் மகளிர் ஆய்வு இதழ்

மதிப்பாய்வு செய்யப்படும் இதழ்

Volume 3, Issue 2, November 2023

E-ISSN – 2583-715X

நனி விரைந்து அளித்தலின் நகுபவன் முகம் (கலி.மரு., பா. 71. 4-6)

இப்பாடலடிகள் சுட்டுகின்றன. இது தன்னுடைய இழிசெயலினை நினைத்து தலைவனிடம் தோன்றிய அழுகையாகும். மலர்களில் தாதினைத் தேடியுண்ணும் வண்டு போல தலைவன் தலைவியின் நலம் கெடுதலைக் காணாது அவளின் அழகினை மட்டும் உண்ணுகிறான். இவன் சுயநலத்தை உடையவன், நாணுடையவன் அல்லன் என,

நலனுடையார் மொழிக்கண் தாவார் தாம் தம்நலம்

தாது தேர் பறவையின் அருந்திறல் கெடுக்குங்கால்

ஏதிலார் கூறுவ தெவனோ (கலி.பாலை., பா. 22. 6-8)

என தோழி கூறுவதின் வாயிலாக தலைவனின் இழிநிலை தெரிகின்றது. சங்க காலத்தில் பரத்தமை ஒழுக்கம் அங்கீகரிக்கப்பட்டதான இருந்ததால் ஊடல் கொண்ட மகளிர் ஊடல் தணிவதும் இயல்பே என்று கருத இடமுண்டு. சங்க காலத்தில் பரத்தமை ஒழுக்கம் அங்கீகரிக்கப்பட்டதாக இருந்ததால் ஊடல் கொண்ட மகளிர் ஊடல் தணிவதும் இயல்பே என்று கருத இடமுண்டு. சங்க காலத்தில் பொருளாதார மிகுதி பரத்தமை ஒழுக்கத்தின் ஒரு அங்கம் என்றால் அது மிகையாகாது இதற்கு சான்றாதாரமாகும். (ஜெ.வனிதா, பக். 556)

இளிவரல்

இளிவரல் என்பது பிறலால் இகழப்படுவதாகும். மானம் குன்ற வரும் தாழ்வு. நாணத்தக்க செய்கையால் இச்சுவைப் பிறக்கும். இந்த மெய்ப்பாட்டை,

மூப்பே பிணியே வருத்தம் மென்மையொடு

யாப்புற வந்த இளிவரல் நான்கே (தொல். பொரு. மெய்ப்பாட்டியல், நூ. 6)

என்னும் நூற்பாவின் வழி இதில் மூப்பு என்பது முதுமைக் காரணமாகத் தோன்றும் தளர்ச்சி. பிணி என்பது நோய். வருத்தம் என்பது பயன் இல்லாத வீண்முயற்சி. மென்மை என்பது எளிமை, இயலாமை, ஆற்றலும் பொருளும் இன்றி எளியவராகும் நிலைமை என்பது தெரிகின்றது.

தலைவியைக் கூடிய தலைவன் பிரிந்து சென்றான். அவன் மீண்டும் வந்து கூடும் காலம் இரவோ, பகலோ என. அறியாது தலைவி வருந்துகிறாள். பகற்கொழுது வரட்டும் எனக் கூறுகிறாள். இதன் மூலம் தலைவன் அடுத்தப் பொழுதிலாவது வரமாட்டான் என ஏங்கும் தவிப்புத் தெரிகிறது. இதனை,

புல்லிய கேளிர் புணரும் பொழுதுணரேன்

எல்லி ஆக எல்லை என்று ஆங்கே பகல் முனிவேன்

எல்லிய காலை இரா முனிவேன் யான் உற்ற

அல்லல் களைவா ரிலேன் (கலி. நெய்., பா. 144. 51-54)

என தலைவி தமது கூற்றின் வாயிலாக கடலே நான் எய்திய வருத்தத்தைப் போக்க யாரும் இல்லை என பிரிவிற்கு காரணமாக கடலை நோக்கிப் புலம்புகிறாள். இக்கூற்றில் தலைவன்

பாண்டியன் மகளிர் ஆய்வு இதழ்

மதிப்பாய்வு செய்யப்படும் இதழ்

Volume 3, Issue 2, November 2023

E-ISSN – 2583-715X

மீது கொண்ட அன்பின் காரணமாக தலைவி அடையும் வருத்தமான மனநிலையானது இப்பாடல் வெளிக்காட்டுகின்றது.

மருட்கையானது வியப்புச் சுவையாகும். எப்பொழுதும் நடக்காத நிகழாத இயற்கைக்குப் புறம்பான நிகழ்ச்சிகள் நிகழும் பொது இச்சுவைப் பிறக்கிறது.

புதுமை பெருமை சிறுமை ஆக்கமொடு

மதிமை சாலா மருட்கை நான்கே (தொல். பொரு. மெய்ப்பாட்டியல், நூ. 7)

என்னும் நூற்பாவின் வழி புதுமை என்பது தோன்றாத பொருள் தோன்றும் போது கண்டு வியத்தில், அளவில் பெரியது கண்டு வியப்பது பெருமை, சிறிய பொருளைக் கண்டு வியப்பது சிறுமை, ஆக்கம் என்பது செயற்கையாகத் தோன்றும் பொருள் கண்டு வியப்பதாகும்.

பொருள் தேடிச் செல்லும் தலைவன் அப்பொருளைக் கொண்டு சிற்றின்பம் நுகர்வானில்லை. இல்லறம் காத்தலும், சுற்றம் ஓம்பலும், பசித்தோரை துய்க்கச் செய்தலுமே அவன் கடமையாகும். அதனால் தான் 'வினையே ஆடவர்க்கு உயிரே' எனக் கூறுகின்றனர். 'இல்லென் றிரந்தோர்க்கு ஒன்று ஈயாமை இழிவு' எனக் கருதுபவனின் புகழ் ஞாயிறுபோல் உயர்ந்து பெ.ருமையுடன் விளங்கும் என்பதை, பகலின் விளங்கு நின் செம்மல் (கலி.பாலை., பா. 19.11) என்னும் அடியானது தலைவனின் பெருமையை உணர்த்துகிறது.

அச்சம்

மனித இனத்தில் அச்சம் என்பது அவரவர் மனத்துணிவிற்கு ஏற்ப இருப்பினும் பொதுவாகவே அனைவரிடத்திலும் இவ்வுணர்ச்சியானது அமைந்திருக்கிறது.

அணங்கே விலங்கே கள்வர்தம் இறையெனப்

பிணங்கல் சாலா அச்சம் நான்கே (தொல். பொரு. மெய்ப்பாட்டியல், நூ. 8)

எனத் தொல்காப்பியர் கூறியுள்ளார். அணங்கு என்பது பேய், பிசாசு போன்றவற்றைக் கண்டு அஞ்சுவதாகும். விலங்கெனப்படுவது யானை, வேங்கை, பாம்பு போன்ற கொடிய விலங்குகளைக் கண்டு நடுங்குவதாகும். கள்வர் என்பவர் பல உயர்களைக் கொல்லும் கொடுந்தொழில் புரிபவர். இறை எனப்படுவது தந்தை, ஆசிரியர், அரசன், வழிபடு, தெய்வம் போன்றவர் மீதுள்ள அச்ச உணர்வாகும்.

பூங்கரை நிலத் தழீஇத் தளர் பொல்கிப்

பாங்கருங் கானத் தொளித்தேன் (கலி. முல்., பா. 115, 14-15)

இப்பாடலில் தலைவன் கொடுத்த பூவினைத் தலைவி தலையில் சூட்டினாள் வீட்டில் செவிலித்தாய் முன்பு அப்பூவானது கீழே விழுந்தது. இதனால் களவொழுக்கம் செவிலித்தாய்க்கு தெரிந்துவிட்டது எனத் தலைவி தோழியிடம் கூறுகிறாள். அந்நிலையில் தலைவி தாழை உடுத்திய நீல ஆடையை கையாலே சிறிது பிடித்துக் கொண்டு அச்சத்தால் மெல்ல மெல்ல நடந்து அருகில் உள்ள கானகத்தில் ஒழிந்து கொண்டாள் என்று கூறுவதின் மூலம் தலைவி தாயின் மீது கொண்டுள்ள அச்சமானது வெளிப்படுகின்றது. தலைவி களவு

வாழ்வில் ஏற்படும் துன்பங்கள் பல தலைவனுக்கு ஏற்படும் இடர்பாடுகள் தாய், செவிலி ஆகியோர் கட்டுப்பாடுகள் போன்றவைகளை நினைத்து தலைவி வருந்துகிறாள். (பெ.கனகசுந்திரி, பக் 416) சங்க இலக்கியங்களில் தலைவி எனும் கட்டுரையில் அமைந்த செய்தி இங்கு ஒப்பிடப்படுகிறது.

பெருமிதம்

பெருமிதம் என்பது ஆற்றல், வீரம் முதலியவற்றால் ஏற்படும் மகிழ்வான உணர்வாகும். இதனைத் தொல்காப்பியர்,

கல்வி தறுகண் புகழ்மை கொடையெனச்

சொல்லப் பட்ட பெருமிதம் நான்கே (தொல். பொரு. மெய்ப்பாட்டியல், நூ. 9)

என்ற நூற்பாவின் வழி பெருமிதம் குறித்துக் கூறியுள்ளார். இதில் கல்வி என்பது அறிவின் திறன். தறுகண் என்பது அஞ்சத்தக்கன கண்டு அஞ்சாமையாகிய வீரம், புகழ்மை என்பது பழியோடு செய்யாத புகழ்ச்சித் திறம். கொடை என்பது தன்னிடம் உள்ளதை பிறர்க்கு அளித்தல். இந்நான்கும் ஒருவரிடத்தில் இருக்கும் போது பெருமிதம் என்னும் மெய்ப்பாடானது இயல்பாகத் தோன்றும்.

வல்லார்புண் சொல்வல்லேன் என்னைப் பிறர்முன்னர்க்

கல்லாமை காட்டியவள் வாழி (கலிநெய்., பா. 141. 19-20)

என்னும் பாடலில் 'குற்றமுடைய சொற்களை சொல்லாத வல்லார் முன்பு வல்லானாகிய. என்னை' எனக் கூறுவதில் தலைவனின் கல்வி குறித்தப் பெருமிதம் தெரிகின்றது.

அடல் மாமேல் ஆற்றுவேன் என்னை மடல் மாமேல்

மன்றம் படர் வித்தவள் (கலி. நெய்., பா. 141. 9-10)

போரிலே வெற்றியளிக்கும் குதிரையின் மேலேறி வருகின்ற என்னை, பனை மடலால் ஆன குதிரைமேல் ஏறிவரச் செய்தவள் எனத் தலைவன் கூறுவதின் மூலம் தறுகண்மை தெரிகின்றது.

வெகுளி

வெகுளி என்பது சினம் இது வெறுப்பின் காரணமாக எழுவது ஆகும். அதன் இயல்பினை தொல்காப்பியர்

உறுப்பறை குடிகோள் அலைகொலை என்றன

வெறுப்பின் வந்த வெகுளி நான்கே (தொல். பொரு. மெய்ப்பாட்டியல், நூ. 9)

என்னும் நூற்பாவில் கூறியுள்ளார். இதில் உறுப்பறை என்பது உறுப்பைக் குறைத்தல், குடிகோள் என்பது பிறருடைய. குடிப்பிறப்பின் உயர்வுக்கும், அவருடைய சுற்றத்தார்க்கும் கேடு விழைதல், அலை என்பது கோல் கொண்டு அடித்து வருத்துதல், கொலை என்பது பிறருடைய அறிவு, புகழ் ஆகியவற்றை அழித்துப் பேசுதலாகும்.

அலவுற்றுக் குடி கூவ ஆறு இன்றிப் பொருள் வெஃகி

கொலை அஞ்சா வினைவாரல் கோல் கோடியவன் நிழல் (கலி. பாலை, பா. 10. 5-6)

என்னும் பாடலடியில் குடிமக்கள் துன்பத்தால் வருந்தும்படி கொலைத் தொழிலுக்கு அஞ்சாத அமைச்சரால் நெறியன்றி பொருளை வாங்கிக் கொண்டு செங்கோல் வளைய ஆட்சி செய்யும் மன்னன் எனக் கூறுவதில் கொலை செய்ய முடியலக் கூடிய அளவிலான சீற்றம் தோன்றும் மெய்ப்பாடு அமைந்துள்ளது.

உவகை

மனம் மகழ்வுற்ற நிலையில் தோன்றும் உணர்வே உவகையாகும். இதன் இயல்பினை,

செல்வம் புலனே புணர்வுவினை யாட்டென

அல்லல் நீத்த உவகை நான்கே (தொல். பொரு. மெய்ப்பாட்டியல், நூ. 11)

என்ற நூற்பா உணர்த்துகிறது. இவற்றுள் செல்வம் என்பது செல்வ நுகர்ச்சியும், புலன் என்பது புலமையால் ஏற்படும் அறிவு முதிர்ச்சி, புணர்வு என்பது காமப்புணர்வு, விளையாட்டு என்பது அனைவரும் ஒன்றிணைந்து விளையாடுவதாகும்.

புல்லினத்து ஆயர் மகளிரோடு எல்லாம்

ஒருங்கு விளையாட (கலி. முல்., பா. 111.5-6)

என்னும் அடியில் பாங்கர்க் கொடி, முல்லைக் கொடி போன்றவை பரவியுள்ள தோட்டத்தில் ஆடு மேய்க்கும் மகளிர், பசு மேய்க்கும் மகளிர், எருமை இன ஆயர்மகளிர் என அனைவரும் ஒன்று கூடி விளையாடினோம் என்பதில் விளையாடல் குறித்த மெய்ப்பாடு அமைந்துள்ளது. இதன் மூலம் அனைத்து மகளிரும் உயர்வு, தாழ்வு இன்றி விளையாடி மகிழ்கின்ற உவகையின் உளவியலும் வெளிப்படுகின்றது. தன் துணையுடன் ஆடிப்பாடி விளையாட ஆறு, குளம் போன்ற இடங்களுக்கு சென்ற மகிழ்ச்சியின் உள்ளுணர்வினை அறியலாம்.

முடிவுரை

சங்ககாலப் புலவர்கள் தங்களின் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துவதற்கு பல்வேறு வகையான உத்திகளைக் கையாண்டுள்ளனர். இவை பாடலுக்கு கருத்தினை சேர்ப்பதோடு, அழகினையும் சேர்க்கிறது. அக வாழ்வின் இயல்பினை வெளிப்படையாகக் கூறாமல் உள்ளுறைகளை பயன்படுத்திக் கூறிய புலவர்களின் படைப்பாக்கத் திறனைக் கலித்தொகையின் வாயிலாக அறியமுடிகிறது. மெய்யின் வழி தோன்றக் கூடிய உணர்வுகளை கலித்தொகைப் பாடல்களில் புகுத்திக் கற்போர்க்கு நெகிழ்வுட்டும் வகையில் இலக்கண மெய்ப்பாடுகளுடன் கலித்தொகை பாடல்களை உளவியல் ரீதியாக ஒப்பிடப்பட்டு இவ்வாய்வானது அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

துணைநூற்பட்டியல்

- [1] இளம்பூரணார். தொல்காப்பியம் பொருளாதிகாரம். திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்பு கழகம், சென்னை - 600108.

- [2] கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன். கலித்தொகை மூலமும் உரையும். நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை-600098, முதற்பதிப்பு - 2004.
- [3] திருக்குருகைப் பெருமாள் கவிராயர். மாறனலங்காரம். செந்தமிழ்ப் பிரசுரம், மதுரை, இரண்டாம்பதிப்பு – 1929.
- [4] வீரமாமுனிவர். ஐந்திலக்கண தொன்னூல் விளக்கம். சூசையப்பர் அச்சுக்குடம், சென்னை, முதற்பதிப்பு – 1891.
- [5] வெள்ளைவாரணன் .க. தொல்காப்பியச் சிந்தனைகள். இந்தியப் பண்பாட்டு ஆய்வு மையம், சென்னை, முதற்பதிப்பு – 2013.
- [6] வைத்தியநாத தேசிகர். இலக்கண விளக்கம். சரஸ்வதி மகால் நூல் நிலையம், தஞ்சை, முதற்பதிப்பு – 1974.
- [7] திலகவதி, க. சங்ககால மகளிர் வாழ்வியல். இறையருள் பதிப்பகம், திருச்சி, முதற்பதிப்பு – 2004.
- [8] பகவதி, கு. திறனாய்வு அணுகுமுறைகள். உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, முதற்பதிப்பு - 1989.
- [9] பாலச்சந்திரன், சு. இலக்கியத் திறனாய்வு. நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, முதற்பதிப்பு - 1976.
- [10] வனிதா, ஜெ. “சங்க காலத்தில் மகளிர்.” செம்மொழித் தமிழ் சிறப்புதழ், நவம்பர் 2019, ISSN: 2321-0737.
- [11] கனகசுந்திரி, பெ. “சங்க இலக்கியங்களில் தலைவி.” நவீனத் தமிழாய்வு ஆய்விதழ், அக்டோபர் 2021, ISSN: 2321 – 984X.
- [12] மாணிக்கம், ரு. தொல்காப்பியம். உமா பதிப்பகம், சென்னை, முதற்பதிப்பு - 2006.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன்.



இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின் <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Manaiththakka Manbudaiyal

Dr. N. S. K. Sangeethratha, Assistant Professor of Tamil, Thiagarajar College, Madurai, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0297-3100>

DOI: 10.5281/zenodo.10511756

Abstract

Life is not about living! Living life successfully is Life! Love is the foundation of life! The shield of life is (Aram) Virtue. When a life partner comes into one's life, everything that belongs to him becomes theirs. Selfishness should be avoided and maintenance of other's welfare becomes important. What belongs to one becomes theirs when they are getting married. At that time, what is for them in their life is for the next generation. A wife is an auspicious symbol of married life because she is the one who heads the house. Therefore, she is called Illal. In Tamil society, maintaining a home well is a virtue which is why she is more important in married life. Women are much more responsible in household duties. The Tamil women have followed moral codes of life. They stick to the codes of life and exhibit virtues in their lives. Hence, the purpose of this article is to study the characteristics of such women as having love, patience, compromise, tolerance, sacrifice, bravery, responsibility, caring for elders, hospitality and instruction through select works from Tamil literature.

Keywords: Women, Kindness, Hospitality, Personality, Tamil Literature.

References

- [1] Rama Subramaniam, V.T. *Silapathikaram*. Thirumagal Nilaiyam, Chennai, 2009.
- [2] Rama Subramaniam, V.T. *Puranaanuru*. Thirumagal Nilaiyam, Chennai, 2000.
- [3] Gothandam, G. M. Dr. *Thiukkural*. New Century Book House, Chennai, 2011.
- [4] Singaravadivelan, Arra. *Iyngurunuru*. Kovilur Madalayam, Kovilur, 2003.
- [5] Thamillannal. *Tamil Illakiya Varalaru*. Meenatchi Puthaga Nilaiyam, Madurai, 2014.
- [6] Thirugnanasambantham, S. *Tholkappiyam Porulathigaram moolamam uraiyum*. Kathir Pathippagam, Thiruvaiyyaru, First Edition – 2011.
- [7] Nagarasan, V. *Kurunthogai*. New Century Book House Pvt. Ltd., Chennai, First Edition -- 2004.
- [8] Subramaniya Bharathiyar. *Barathiyar Gnana Padalgal*. Wiki Source. <http://tinyurl.com/mhw3cpp9> Accessed 23.09.2023.
- [9] Meyyappan. *Bharathiyar Kavithaigal*. Manivasagar Pathipagam, Chennai, 2000.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: Nil

Author Declaration: Nil



The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

மனைத்தக்க மாண்புடையாள்

முனைவர் ந. செ. கி. சங்கீதராதா, தமிழ்த்துறை, தியாகராசர் கல்லூரி, மதுரை, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0297-3100>

DOI: 10.5281/zenodo.10511756

ஆய்வுச் சுருக்கம்

வாழ்க்கை என்பது வாழ்ந்து போவதல்ல! வாழ்ந்து நிற்பது!. இல்வாழ்க்கையின் அடித்தளம் அன்பு! மேல்தளம் அறம்! வாழ்வில் ஒரு துணை வரும்போதுதான் தனக்கானது எல்லாம் தங்களுக்கானதாகிறது. தன்னலம் மறந்து தன்னைச் சார்ந்தவர் நலம் பேணப்படுகின்றது. மனைவாழ்வில் மக்கட்பேறு கிட்டும்போது தங்களுக்கானது அவர்களுக்கானதாகிறது. வளர்ந்து வரும் வாழ்க்கையில் அவர்களுக்கானது இப்பொழுது அடுத்தவர்களுக்கானதாகிறது. தன்னலம் மறந்து பொதுநலமாகிறது. மனைவாழ்க்கைக்கு மங்கலமாக இருப்பவள் மனைவி. இல்லத்தை ஆள்பவள் என்பதாலே இல்லாள் எனப்படுகிறாள். இல்லத்தைச் சிறப்பாக நடத்துவதே ஒரு அறம் அதனால்தான் அது இல்லறம் எனப்படுகின்றது. இல்லறக் கடமைகளில் பெண் அதிக முக்கியத்துவம் பெறுகிறாள். பெண் என்றாலே பேணும் தன்மையுடையவள். அத்தகைய பெண்களிடம் காணப்படும் அன்புடைமை, பொறுமை, விட்டுக்கொடுத்தல், சகிப்புத்தன்மை, தியாகம், வீரம், பொறுப்புணர்வு, பெரியோரைப் பேணல், விருந்தோம்பல், அறிவுறுத்தல் ஆகிய பண்புநலன்களை இலக்கியங்கள் வாயிலாக ஆய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

குறிப்புச்சொற்கள்: பெண்கள், கருணை, விருந்தோம்பல், ஆளுமை, தமிழ் இலக்கியம்.

முன்னுரை

பெண் என்றாலே பேணும் தன்மை உடையவள். தன்னை மட்டுமன்றி தான் சார்ந்த அத்துணைபேரையும் காக்கும் திறன் கொண்டவள். காலந்தோறும் தமிழிலக்கியங்கள் பெண்ணின் பெருமையைக் கொண்டாடி மகிழ்கின்றன. இல்வாழ்க்கையின் மங்கலம் மனைவி. அறனெனப்பட்டதே இல்வாழ்க்கை எனின் வாழ்வின் அறனாக மட்டுமன்றி அரணாகவும் இருப்பவள் மனையாள். மனையை விளங்கச் செய்பவள் என்பதால் மனைவி!. இல்லத்தை ஆள்பவள் என்பதால் இல்லாள்!. பேணும் தன்மை உடையவள் என்பதால் பெண்!. சகிப்புத்தன்மை அதிகம் கொண்டிருப்பதால் சகி! இவையெல்லாம் பெண்ணிற்குச் சொல்லும் அடைமொழிகள் மட்டுமன்று அடையாளப்படுத்தும் மொழிகளாகும். அதனால்தான் வள்ளுவப்பெருந்தகை 'வாழ்க்கைத் துணைநலம்' என்று பெயரிட்டார். 'மனையறத்தின் வேர்' என்றார் சேக்கிழார்பெருமான். அத்தகைய மனையாளின் மாண்புகளை ஆய்ந்து விரித்துரைப்பதே இக்கட்டுரையின் மையமாகும்.

இனிய இல்லறம்

இல்லறம் என்பது குடும்பம், சமுதாயம், துறவறம், வீடுபேறு என்ற ஒரு நீண்ட வாழ்க்கை நடைமுறையின் முதல் படி. ஒரு குடும்பத்தோடு நிற்கும் ஒன்றல்ல இனிய இல்லறம்.

‘இல்லறம்’ என்பது வீட்டிலிருந்து வாழும் அறநெறி என்னும் பொருளாகும். இல்லற வாழ்வே மக்களை மாக்களினின்றும் வேறு பிரித்து உயர்த்துவதாகும். (இலக்கியம் கூறும் தமிழர் வாழ்வியல், ப. 54)

திருமணமாகி தலைவன் இல்லம் சென்று மீண்ட தலைவியைப் பார்த்து அவளது தோழி நலம் விசாரிக்கின்றாள். அப்போது தலைவன் நாட்டு தண்ணீர் எத்தகையது என வினவுகிறாள். அதற்குத் தலைவி, ஒருமுறை நானும் தலைவனும் இடைச்சுரம் சென்றுகொண்டிருந்தபோது எனக்குத் தண்ணீர் தாகம் ஏற்பட்டது. அங்கே ஒரு குளம் தென்பட்டது. அதில் அழுகிய இலைகள் உதிர்ந்து காணப்பட்டன. மூலம் மான் உண்டு கலங்கிய எஞ்சிய நீரே இருந்தது. அதனை எடுத்துப் பருகிய எனக்கு அந்த நீர் நமது வீட்டு தேன் கலந்த பாலைக் காட்டிலும் இனிமையாக இருந்தது என்றாள். தலைவன் அருகிலிருக்கும் போது கழனித்தண்ணீர் கூட தலைவிக்கு கரும்புச் சாறாக இனிக்கின்றது. தலைவன்பால் தலைவி கொண்ட அன்பு எத்தகைய குறையையும் நிறைவாகவே பேச வைக்கின்றது. தோழி கேட்கிறாள். தலைவன் ஊரில் தண்ணீர் உப்புக்கரிக்குமாமே என்று தோழி கேட்கிறாள் தோழி, அதற்கு அந்தத் தலைவி, பாலும், தேனும் கலந்த நீரினும் இனிமை எங்கள் ஊரின் (தலைவன் ஊர்) பள்ளங்களில் இலைகள் உதிர்ந்து கிடக்கும் மான் உண்டு எஞ்சிய கலங்கிய நீர் என்கிறாள். மான் உண்டு எஞ்சிய நீர்தான் இருந்தாலும் தலைவனது ஊரின்கண் இருப்பதால், அது தலைவிக்குப் பாலும் தேனும் கலந்த நீரினும் இனிமையாக உள்ளதாம்.

தேன் மயங்கு பாலினுமினிய அவர்நாட்

உவலைக் கூவற் கீழ்

மானுண் டெஞ்சிய கலுழிநீரே (ஐங்., பா. 5)

இல்வாழ்க்கையின் சிறப்பே தான் சார்ந்த அவர் மட்டும் இனிதல்ல. அவர் சார்ந்த அனைத்தும் இனிது என்றாகிவிடுகிறது. இத்தகைய இல்லறத்தின் இனிய காட்சியினை ஐங்குறுநாற்றுப் பாடல் வாயிலாகக் காணலாம்.

மறிஇடைப்படுத்த மான்பிணை போல

புதல்வன் நடுவணன்ஆக, நன்றும்

இனிதுமன்ற அவர் கிடக்கை, முனிவுஇன்றி

நீலநிற வியலகம் கவைஇய

ஈனும் உம்பருங் பெறலருங்குரைத்து (ஐங்., பா. 401)

தலைவனும் தலைவியும் தம் புதல்வனை நடுவில் கிடத்தி இருமருங்கிலும் அவர்கள் படுத்திருக்கின்றனர். இந்தக் காட்சியை செவிலித்தாய் பார்த்து நற்றாயிடம் கூறுகின்றாள்.

அவர்கள் படுத்திருந்த நிலை, மான் தண் பிணையோடு குட்டியை நடுவில் போட்டு கிடத்தியிருந்தது போல் இருந்தது. இந்த இன்பம் நிலவுலகிலும் கிட்டாது. வானுலகிலும் கிட்டாது என செவிலித்தாய் அக்காட்சியைக் கண்டு அக மகிழ்ந்து கூறுகிறாள்.

இம்மையாகி மறுமையாகினும் நீயாகிய என் கணவரே!

நானாகிய நின் நெஞ்சு நேர்பவளே (குறுந்., பா. 49)

தலைவன் மேல் மிக்க அன்பு கொண்ட தலைவி, தலைவனைப் பார்த்து இந்தப் பிறவி மட்டுமன்று அடுத்த பிறவியிலும் நீங்கள்தான் என் கணவராக வேண்டும் என்கிறாள். அதே சமயம் அடுத்த பிறவியிலும் நான்தான் தங்களது மனைவியாகவேண்டும் என்று சொல்லாமல், தங்களது நெஞ்சுக்கு இனிமையானவளாக இருக்க வேண்டும் என்கிறாள். இது தலைவியின் அன்பின் உச்சமாகும்.

மெனக்கிடுதல்

தலைவனுக்காகத் தலைவி உணவு சமைக்கிறாள். இதுவரை சமையல் அறிந்திடாதவள். கணவனுக்காக உணவு சமைத்திடவேண்டும் என்ற எண்ணம், அவனுக்குப் பிடித்ததாக இருக்க வேண்டும் என்ற பரிதவிப்பு, அவன் வருவதற்குள் சீக்கிரம் முடிக்க வேண்டும் என்ற வேகம் இவை எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து தலைவியைப் துரிதப்படுத்துகின்றன. மோர்க்குழம்பு செய்கிறாள். கெட்டியாக உள்ள தயிரைப் பிசைந்துகொள்கிறாள். தயிர் பிசைந்த கையினை கழுவாமல் அப்படியே கட்டியிருந்த பட்டுப்புடவையில் தடவிக்கொள்கிறாள். அடுப்பில் தாளிக்கும்போது புகை வருவதால் கண்கள் சிவந்துவிடுகின்றன. புகையால் படியும் கரியும் முகத்தில் ஆங்காங்கே படிந்துள்ளன. இவ்வளவு பாடுபட்டு செய்த உணவினை கணவன் வந்தவுடன் பரிமாறுகிறாள். அவன் நன்றாக உள்ளது என்றவுடன் அவளது முகம் முன்னைக்காட்டிலும் அதிகப் பொலிவுடன் காணப்பட்டது. இதனை,

முளிதயிர் பிசைந்த காந்தள் மெல்விரல்

கழுஉறு கலிங்கம் கழாஅது உடஇக்

குவளை உன்கண் குய்ப்புகை கமழத்

தான் துழந்தட்ட தீம்புளிப் பாகர்

'இனிது' என கணவன் உண்டலின்

நுண்ணிதின் மகிழ்ந்தன்று ஒண்ணுதல் முகனே (குறுந்., பா. 167)

இங்ஙனம் தலைவனுக்காக தலைவி மெனக்கிடுதல் சங்க இலக்கியத்தில் காட்சிபடுத்தப்பட்டுள்ளது. அதனால்தான்,

மனைமாட்சி இல்லாள்கண் இல்லாயின் வாழ்க்கை

எனைமாட்சி தாயினும் இல் (குறள் - 52)

என்கிறார் வள்ளுவப் பெருந்தகை. இல்லறத்திற்கு விளக்கு இல்லாள் என்பதனை, மடந்தை இல்லா மனை பாழே! என்கிறார் ஔவையார்.

கற்றுக்கொடுத்தல்

‘பெண்ணின் பெருமை’ பேசிய திரு.வி.க., நான் முரட்டுக்குணமுடையவன், பிடிவாதக்காரன் திருக்குறள் படித்திருந்தும் என் குணம் மாறவில்லை என்று கமலாம்பிகையை கைபிடித்தேனோ அன்றே எனது குணநலன்கள் எல்லாம் மாறிவிட்டன. கமலாம்பிகை திருக்குறள் படிக்கவில்லை. எனக்குத் திருக்குறள் பாடமாகவே விளங்கினாள் என்று தனது மனை வாழ்க்கையைச் சிறப்பித்தவள் மனைவி கமலாம்பிகை என்கிறார். (வழி காட்டும் வள்ளுவம், ப.60)

காந்தியடிகளிடம் ஒருமுறை இந்த உண்ணாநோன்பு, சத்தியாகிரகம் இவற்றை எங்கிருந்து கற்றுக் கொண்டீர்கள்? என்றதற்கு காந்தியடிகள், உண்ணாநோன்பினை தனது தாயிடமிருந்தும் சத்தியாகிரகத்தை எனது மனைவி யிடமிருந்தும் கற்றுக்கொண்டேன் என்றாராம். (சத்தியசோதனை, ப.125) ‘என் வாழ்க்கையே என் செய்தி’ - காந்தியடிகள். (My Life is my Message) கற்றுக்கொடுத்தார் கஸ்தூரிபாய், கடைபிடித்தார் காந்திஜி. இல்லறம் என்பது பள்ளிக்கூடமல்ல!. அது ஒரு பயிற்சிக் கூடம்!.

சங்கப் புலவர் பிசிராந்தையாரிடம் வயதாகியும் வெள்ளைமுடியில்லாமல் (நரையின்றி) இருக்கக் காரணம் யாது? என்று வினவியதற்கு, மாட்சிமை பொருந்திய என் மனைவியும் அறிவார்ந்த மக்களும், சான்றோர்கள் நட்பும் என்கிறார்.

யாண்டு பலஆகினும் நரைஇல ஆகுதல்

மாண்ட என் மனைவியோடு மக்களும் நிரம்பினர் (புறம்., பா. 191)

இதில் முதலில் இடம் பெறுவது மாண்புடைய மனைவி ஆகும். வள்ளுவப் பெருந்தகையும் இல்லது என் இல்லவள் மாண்பானால்? என வினவுகிறார். அதனால்தான்,

அறத்தாற்றின் இல்வாழ்க்கை யாற்றின் புறத்தாற்றிற்

போலும் பெறுவது எவன் (குறள் - 46)

என்கிறார் வள்ளுவப் பெருந்தகை. பெண்ணின் நல்லாளொடு பெருந்தகை இருப்பதால் மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம். எண்ணில் நல்ல கதிக்கு யாதும் ஓர் குறைவில்லை என்கிறார் திருஞானசம்பந்தர். அறத்தின் நாயகன் இராமனுக்கு மணிமுடிசூட்டுவதற்கான காரணங்களை நிரந்தினிது கூறும்போது, ‘பெரும்புகழ்ச் சானகி ஆம் நல்லாள்’ என மனைவி நல்லவளாக விளங்கும் மாண்பினைச் சிறப்பாக எடுத்துரைக்கப்படுகின்றது.

விட்டுக்கொடுத்தல்

பாரதி ஒரு தீர்க்கதரிசி! ஆனால் குடும்பச் தீர்த்த தரிசியா என்றால், கேள்விக்குறியே? ஒருமுறை சமைப்பதற்காக செல்லம்மாள் அக்கம்பக்கம் கடன் வாங்கி வைத்திருந்த அரிசி பருப்புகளை எடுத்து முற்றத்தில் திரியும் சிட்டுக்குருவிகளுக்கு இட்டுச் சென்றவர் பாரதி! அதனை பார்த்தது விட்டுச் சென்றவள் செல்லம்மா! பார்த்து... விட்டுச்... சென்றவள் செல்லம்மா!...

காக்கை குருவி எங்கள் சாதி – நீள்

கடலும் மலையும் எங்கள் கூட்டம்

நோக்க நோக்க களியாட்டம் (காக்கை குருவி எங்கள் ஜாதி, பா. 3)

பாரதிக்கு ஒவ்வொரு கவிதையும் ஒரு குழந்தை! செல்லம்மாவிற்கு ஒவ்வொரு குழந்தையும் ஒரு கவிதை! விட்டுத்தரும் இல்லறம்தான் மகிழ்ச்சியைக் கொட்டித்தரும்!.

விருந்தோம்பல்

இல்லறக் கடமைகளிலே தலையாயது விருந்தோம்பல். தமிழரின் தனிச்சிறப்பு விருந்தோம்பல் பண்பாடு. விருந்து என்றால் புதுமை, புதியவர் என்று பொருள். 'விருந்தே புதுமை' என்கிறார் தொல்காப்பியர். தமக்கு அறிந்தவர்கள் மட்டுமன்றி அறியாதவர்களையும் விருந்தினர்களாக சங்ககால மக்கள் பேணிக் காத்தனர். இதனை,

விருந்து புறந்தருதலும் சுற்றம் ஓம்பலும்

பிறவும் அன்னகிழவோள் மாண்புகள் (தொல். கற்பு., நூ. 11)

விருந்தினரை உபசரிப்பதும், சுற்றத்தை நல் முறையில் பேணுவதும் இல்லறப் பெண்களின் மாண்புகள் எனத் தொல்காப்பியம் குறிப்பிடுகின்றது.

சங்க இலக்கியத்தில் விருந்து போற்றும் இல்லறத்தான் பசிப்பிணி மருத்துவன் என்று சிறப்பிக்கப்படுகிறான். 'பசிப்பிணி மருத்துவன் இல்லம் அணித்தோ? சேய்த்தோ? கூறுமின் என்கிறான் சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளி வளவன்.

யான்வாழும் நாளும் பண்ணன் வாழிய!

பாணர் ! காண்க, இவன் கடும்பினது இடும்பை;

யாணர்ப் பழுமரம் புள்இமிழ்ந் தன்ன

ஊனொலி அரவந் தானும் கேட்கும்;

பொய்யா எழிலி பெய்விடம் நோக்கி

முட்டை கொண்டு வற்புலம் சேரும்

சிறுநுண் எறும்பின் சில்லொழுக்கு ஏய்ப்பச்,

சோறுடைக் கையர் வீறுவீறு இயங்கும்

இருங்கிளைச் சிறாஅர்க் காண்டும்; கண்டும்,

மற்றும் மற்றும் வினவுதும், தெற்றெனப்;

பசிப்பிணி மருத்துவன் இல்லம்

அணித்தோ? சேய்த்தோ? கூறுமின், எமக்கே. (புறம்., பா. 174)

கிள்ளி வளவன் தனது நண்பன் சிறுகுடி கிழான் பண்ணனைப் பற்றிப் பாடிய பாடல். பண்ணனைத் தேடி பரிசில் பெறச் செல்லும் பாணன் கூறிய கூற்று இது.

நல்லியக்கோடனிடம் பரிசில் பெற நாடிச்செல்லும் பாணனை அந்த ஊரின்கண் வீட்டிலுள்ள பெண்கள் தங்கள் குழந்தைகள் வாயிலாக அழைத்துவரச்செய்து வெண்சோற்றில்

நண்டோடு சேர்த்து சமைத்துக் கொடுத்து விருந்து உபசரித்தனர் என்று சிறுபாணாற்றுப்படை கூறுகின்றது.

சிலப்பதிகாரத்தில், கண்ணகியிடம் மீண்டு வந்த கோவலன் தனது செயலுக்கு வருத்தம் தெரிவித்தான். அதற்கு, கண்ணகி விருந்தினர்களுக்கும் துறவிகளுக்கும் அந்தணர்களுக்கும் உபசரித்து உணவளிக்கும் பேற்றினைக் கோவலனைப் பிரித்திருந்த காலத்தில் தான் இழந்ததாக குறிப்பிடுகிறாள் என்று விருந்தோம்பலின் சிறப்பை,

அறவோர்க் களித்தலும் அந்தணர் ஓம்பலும்

துறவோர்க் கெகிர்தலும், தொல்லோர் சிறப்பின்

விருந்தெதிர் கோடலும் இழந்த என்னை (சிலப்பதிக., கொலைக்களக்., வரி. 71-73)

என்று இளங்கோவடிகள் பதிவு செய்துள்ளார்.

கொடையின் சிறப்பு

உலகியலில் கொடை என்பது ஆண்களுக்குரியதாகவே காட்சிப்படுத்தப்படுகின்றது. பெருஞ்சித்திரனார் என்ற சங்கப் புலவர் குமணன் தந்த பரிசுப் பொருட்களை தனது மனைவியிடம் கொடுத்து இதை சேர்த்து வைக்காதே! அடுத்த அரசரைப் பார்க்கும் வரை வைத்திராதே! எல்லோர்க்கும் கொடு என்கிறார்.

நின் நயந்து உறைநர்க்கும், நீ நயந்து உறைநர்க்கும்

பன்மாண் கற்பின் நின் கிளை முதலோர்க்கும்

நெடுங்குறி எதிர்ப்பை நல்கியோர்க்கும்

இன்னோர்க்கு என்னாது, என்னொடும் சூழாது

பல்லாங்கு வாழ்தும் என்னாது, நீயும்

எல்லோர்க்கும் கொடுமதி ! மனை கிழவோயே! (புறம்., பா. 163)

என்கிறார். என்னிடம் அனுமதி பெறாமல் உன்னிடம் வந்து இரப்பவர்களுக்கு கொடுத்து உதவுக. உன்னை விரும்பிய சுற்றமும், நீ விரும்பிய சுற்றமும், உனக்கு உதவியோர்க்கும் கொடுத்துதவுக. மேலும், இன்னார் எனக் கருதாது அதாவது, வேண்டியவர்கள் வேண்டாதவர்கள் என எண்ணாமல் எல்லோர்க்கும் கொடு என்கிறார். இதிலுள்ள நயம் என்னவெனில், கொடைப்பேற்றின் சிறப்பினை மனைவிக்கும் அளிக்கிறார்.

நிறைவுரை

பெண் என்பவள் தனக்காக வாழ்ந்ததைவிட தன்னைச் சார்ந்தவர்களுக்காக வாழ்ந்ததுதான் சரித்திரமாகின்றது என்பதை இக்கட்டுரை வாயிலாக உணர முடிகின்றது. தலைவன்மேல் கொண்ட அன்பு அவன் சார்ந்த அனைத்திலும் பிரதிபலிக்கின்றது. பெண்ணிடம் காணலாகும் மாட்சிமைகளாக குறையையும் நிறைவாகக் காணல், மெனக்கிடுதல், விருந்தோம்பல், விட்டுக்கொடுத்தல், தன்னலம் கருதாத சேவை, அறிவுறுத்தல், ஆலோசனை வழங்குதல் போன்ற பல்வகையான பண்பு நலன்களை தொல்காப்பியம், சங்க

இலக்கியம் முதற்கொண்டு சிலப்பதிகாரம், நீதிஇலக்கியம், பாரதியார் கவிதைகள் வாயிலாக உய்த்துணர முடிகின்றது.

குறிப்பு நூல்கள்

- [1] இராமசுப்பிரமணியம் வ.த. (உ.ஆ.). சிலப்பதிகாரம். திருமகள் நிலையம், சென்னை, 2010.
- [2] இராமசுப்பிரமணியம் வ.த. (உ.ஆ.). புறநானூறு. திருமகள் நிலையம், சென்னை, 2000.
- [3] கோதண்டம், கோ. மா. முனைவர். திருக்குறள். நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, 2011.
- [4] சிங்காரவடிவேலன், அர. (உ.ஆ.). ஐங்குறுநூறு. கோவிலூர் மடாலயம், கோவிலூர், 2003.
- [5] திருஞானசம்பந்தம், ச. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம். கதிர்பதிப்பகம், திருவையாறு, பதிப்பு - 2011.
- [6] நாகராசன், வி. (உ. ஆ.). குறுந்தொகை (மூலமும் உரையும்). நியூ சென்சுரி புக் ஹவுஸ் பிரைவேட் லிமிடெட், சென்னை, முதல்பதிப்பு - 2004.
- [7] சுப்ரமணிய பாரதியார். பாரதியாரின் ஞானப் பாடல்கள். விக்கி ஆதாரம். <http://tinyurl.com/mhw3cpp9> 23.09.2023ல் அணுகப்பட்டது.
- [8] மெய்யப்பன். (ப. ஆ.). பாரதியார் கவிதைகள். மணிவாசகர் பதிப்பகம். சென்னை, 2000.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன்.



இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின் <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Dr. R. Shanthakumari - A Woman of Lifetime Achievement in Education and Service

Dr. D. Maheswari, Editor, International Journal of Tamil Language and Literary Studies, Virudhunagar, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-4187-0120>

DOI: 10.5281/zenodo.10511762

Educational and Social Activities



Dr. R. Shanthakumari

Dr. R. Shanthakumari is a highly accomplished and esteemed educator who has an impressive record of accomplishment in the field of education and social service. She served in various institutions in Tamil Nadu, India. She had an extensive teaching experience of 31 years as Associate Professor of History at A. P. C. Mahalakshmi College in Tuticorin and continuing teaching and administrative posts after her retirement. She has made a significant impact on countless students' and teaching faculty's lives. After her retirement, she held the position of Principal at MANO College, Sathankulam (Women) from 2016-2019 and MSU Constituent College, Nagalapuram from 2019 to 2022, which was later converted into Government Colleges. Her commitment to excellence was recognized with several prestigious awards by various institutions and NGOs. She received the Best College Teacher Award from the Government of Tamil Nadu in 2010, highlighting her exceptional teaching skills and her dedication to the development of students' success. Besides, she was honoured as the Best Author for her book on "Personality Development" by the Government of Tamil Nadu in 2012. This book displays her expertise in the field of personal growth and development and her contribution to developing the personality of the students through this book. She demonstrated exceptional leadership skills as the Best District Organizer of the Youth Red Cross in Thoothukudi District. She received a state-level award from the Tamil Nadu branch of I.R.CS for her service. Her contributions to social work have been outstanding, earning her recognition from various organizations. The India Red Cross Society of Orissa presented her with the 'Best Performer of the Youth Red Cross National Award' for acknowledging her remarkable efforts in humanitarian work nationally. She was also honoured with the 'Sevai Thilagam Award by the Thiruvalluvar Kalakam at Tenkasi, Tamil Nadu for her commitment to community service. Indeed, her remarkable achievements extend beyond education and community service. Dr. R. Shanthakumari received the 'Best Rotary President Award' from Rotary International in recognition of her exemplary leadership and dedication to social and academic service. She has also been acknowledged as the 'Best Women' by GIANTS International and the 'Best Organizer' of Blood Donation Camps by the Thoothukudi District Collectorate.

Dr. R. Shanthakumari has rich contributions to research and historical studies. She received the 'Vanavariyar Endowment Award' from the History Congress for her outstanding research article. She gained certification as a 'First Medical Responder' from the National Headquarters of LRCS, giving prominence to her commitment to emergency medical services. In recognition of her contributions to society, she was honoured with the 'Life Time Achiever Award' by the Gandhi World Foundation, Chennai, highlighting her achievements and position as a genuine role model and inspiration to others. She has accomplishments in the field of education and research through scholarly writing. She published nearly twenty research articles in renowned magazines like "Social Change". It shows her dedication to contributing knowledge with academic discourses.

Dr. R. Shanthakumari prepared course materials for the B.A. History program (History of Archaeology) at DDE, Annamalai University. Her expertise has also been recognized in various seminars, workshops, and courses, where she acted as a resource person at national, state and district levels. Her experience extends to the convening of 70 programs including workshops, camps, training programs, conferences, and seminars on national, state, and district levels focusing on the development of the institution and students. In terms of positions held, she worked as a member of the Senate at MS University Tirunelveli, as a panel member for education. She also contributed to the Confederation of Indian Industries in Tuticorin as a member of the State Disaster Response Team IRCS in Tamil Nadu and acted as the district organizer of the Youth Red Cross in Tuticorin District from 2000 to 2010. Her ten-year tenure had seen many accomplishments in propagating the activities of the Youth Red Cross Movement. She served as a panel member of the Anti-Sexual Harassment Cell at Sibi Flour, a corporate entity in Tuticorin. Her leadership positions in various organizations such as the Rotary Club of Pearl City, SAHELI GIANTS International, and PALMS Toast Master International have seen development and service in those sectors. In addition, she has served as the coordinator of the Road Safety Patrol at APC College in Tuticorin since 2001 until her retirement from regular service as professor of history. She was involved with the YRC - APC College Unit as the program officer from 1999 to her retirement. She rendered her service as the staff in charge of the Union Activity Committee from the year 2000 to 2006. In addition, she acted as an active member of the NAAC Steering Committee at APC College, Tuticorin. Dr. R. Shanthakumari's involvement in research work includes evaluating four Ph.D. theses and serving as an external examiner for conducting Ph.D. viva voce exams. She guided two M.Phil scholars.

Dr. R. Shanthakumari had the honour of representing Tamil Nadu in various national camps and workshops, including the Three Day YRC National Camp in Orissa in the year 2004. She participated in the Five Day Workshop on PMER in New Delhi in the year 2012. Moreover, she was nominated as an Indian delegate for the International Red Cross Conference in Korea. She was appointed as a Subject Expert by the MS University in the field of Tourism and served as a member of the Inspection Committee for course affiliation at Udankudi College. She has also been invited as a Visiting Professor under U.G.C Plan by Tamil University in Thanjavur. She participated as a member of the Board of Studies for Special Courses at St Mary's College. She completed various orientation and refresher courses within the stipulated period and has undergone state and national-level training courses on disaster management, first aid, planning, monitoring, evaluating, and reporting. Her articles were published in reputed Tamil magazines such as 'Kalki', 'Thangamangai', 'Sinegithy', and 'Mangayar Malar'. Her popular articles in popular Tamil magazines such as

"Isakki Amman" in *The Hindu Tamil News Paper*, "Kaveri Karai Purandu Vaara" in *The Hindu Tamil News Paper*, "Kalvi Sindhanaiyalar A.P.C Veerabagu" in *Kalki-Magazine*, and a series of history articles in "Pattam" - Dinamalar Supplementary attracted the reading audience for decades. She also published ten articles in *Amudasurabi Magazine* under the special column "Varalaru Tharum Velicham" and an article entitled "Yathumagi Nindrai Amma" about her parents between the years 2021-2022.

She was invited to give talks in TV and radio programs, including Doordarshan, Sun TV, Raj TV, All India Radio Thirunelveli, and Tuticorin Stations. All of them are based on Society. She was a member of the State Disaster Response Team formed by the Indian Red Cross Society, Tamil Nadu Branch. She served as a member of the editorial board advisory committee for various publications, including the Silver Jubilee Souvenir for A.P.C.M. College, Tuticorin and the "Journal of Youth Red Cross" in Chennai. She is also a member of several professional bodies, including the Indian History Congress, Tamil Nadu History Congress, Joint Indian History Congress, Indian Sociological Society (ISS), and South Indian History Congress and the research committee member of Pandian Educational Trust, Virudhunagar, Tamil Nadu, India.

Dr. R. Shanthakumari has written several books, including "Facts on Tourism" in June 1996, "Sutturala - I" in August 1998 and "Suttrula - II" in June 2002 all published by Shantha Publishers, Chennai. She also published "Thoothukudi Arulmigu Sri Vembadi Essakkiamman Thirukkivil Thalavaralaru" in July 2004 and "Facts of Blood Donation Special Reference to Tuticorin District" in August 2009. In December 2010, the author received the 'Best Author Award' from the Government of Tamilnadu for the book "Personality Development". She has published a book entitled "தேசத்தை மீட்டெடுத்த கதர்" (Desathai Meetedutha Kadar) published by Pandian Educational Trust in November 2021. It shows her sense of patriotism in the 21st century and her contribution to remembering the freedom fighters and the Independence struggle to the modern public who were fed up with identity crises. Also, she published research articles in reputed journals such as "Lights on History" in *Coral Voice*, published by Rotary Club of Pearl City, Tuticorin. She also published articles such as "The Power of Spirit" in Youth Red Cross, by the Indian Red Cross Society, Chennai in the year 2004, and "Agrarian Change in Thanjavur District during the Pre-Independence Period" in Recent Trend in Historical Studies. She has also written about the "Role of the Communist Party in enhancing the economic status of agricultural labourers". "The Accession of Kulothunga – I" in *Quest Historica*, "Valiant Women Warriors under the Vijayanagara Empire in Tamil Temple Studies", "Caste System Depriving Social Justice" in *Enrich* and "Indian Constitution and its Impact on Society" in the 46th *All India Sociological Conference*.

Dr. R. Shanthakumari has presented numerous research papers and participated in various conferences, seminars, and workshops. Her research paper presentations include topics such as communalism as an ideology for political mobilization, caste conflict, widow marriage, agrarian change, and the Devadasi system, among others. She has presented her papers at national and international conferences, including the National History Conference, South Indian History Congress, and International Seminar on the Development of Criticism in Tamilology. She served as the Chairperson in conferences such as "Literary Bricolage in Psychodynamic Perspective" and "Ecocriticism: Its Nuances and the Significance of Ecological Values in Literature." Additionally, she has conducted workshops on various subjects, such as "Teaching Communicative English and Online Teaching and Examination

Methods for College Students.” In summary, Dr. Shanthakumari has made significant contributions to the field of history, administration and especially in areas related to social issues, education, and literature.

Dr. R. Shanthakumari as a pioneer among the nine other Manonmaniam Sundaranar University Colleges directed the Directorate of Distance Education and Continuing Education of the Manonmaniam Sundaranar University with more than 500 admissions since its inception under her guidance in the centre at MSUC Model College. New classes have been introduced for the betterment of the students. Yoga in collaboration with Aliyar Yoga Centre and Hindi classes with a focus on spoken Hindi has been started in the college. The college has also implemented new practices such as conferring the Best Teacher Award, conducting elections for student leaders, selecting outstanding students through staff voting, and celebrating national days and women's empowerment. She made efforts to improve the infrastructure of the college with block development plans and a sponsored canteen motivating the students in institutional service and entrepreneurship. She purchased two water tanks for the welfare of the students and donated them to the college in the year 2019 where students suffered from drinking water. Various programs and events have been organized, including an antique exhibition, eye screening camps in collaboration with Thirunelveli Aravind Hospital, festival celebrations and academic association meetings. International and National Days and the Freedom Fighters Birthdays were celebrated on the campus by her guidance. Students were motivated to speak short topics, proverbs and news matters through the mic from the principal's office. Her contributions motivated the students in a clear direction of empowerment in studies and developing skills. As the Principal of MSUC College, Dr. R. Shanthakumari communicated with the students by regularly meeting them and providing opportunities to participate in programs inside and outside the academic zones to remove the gap and fear in the minds of the young minds. Faculty members have demonstrated their proficiency by publishing research papers participating in international seminars and conducting International and national Conferences. The English Department conducted Six international conferences and the Economics, Commerce and Mathematics departments conducted programs under her chairship. She received several awards and honours for her contributions and achievements. Publications have also been made on her. The faculty members of Sathankulam College created a booklet displaying her service and dedication of her with gratitude and appreciation. MSUC College experienced an increase in student enrollment under her leadership in the years 2016 - 2022. Overall, Sathankulam and Nagalapuram colleges have achieved academic excellence under her guidance. Her motivation and direction implemented innovative initiatives, improved infrastructure and provided a supportive and empowering environment for students and faculty in the institutions after her regular service.

The MANO College, Sathankulam; later Government Arts and Science College (Women), Manonmaniam Sundaranar University Constituent Model College, Nagalapuram; later Government Arts and Science College, Nagalapuram witnessed significant progress and accomplishments during the tenure of Dr. R. Shanthakumari as the Principal. She is nearly sixty-seven but never compromised in her service to the student community, development of educational Institutions and other charity works. Now, she works in the Thulasi group of Institutions. It will be a new era in her life in developing the institution. Dr. R. Shanthakumari is an erudite scholar, academician, administrator and a noble woman who has motherly love for the development of the students served and serving the academic institutions with a great

vision for the development of society. Such women are needed for society to empower our country India. She always says her Father, Mother, beloved sister (all late) and the Essaki deity in Thoothukudi guided her in her success. She is always responsible and compassionate. Such a family-oriented, respectful, thankful, polite, sagacious and audacious woman she is. Her loved ones will witness her dedication.

Images



Cover Page
“Yathumagi Nindrai Amma”
Amudhasurabi

Her Mother

With Parents (Img -1)
At a Family Function

Reference

[1] Images. *Amudhasurabi*. July 2022, Cover page, pp. 38 and 39.

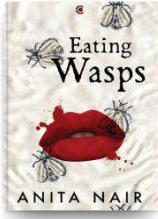
Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: Nil

Author Declaration: Nil



The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.



Eating Wasps by Anita Nair - A Book Review

Dr. C. Chellappan, Guest Faculty of English, Department of English and Comparative Literature,
Madurai Kamaraj University, Madurai-21, Tamil Nadu, India.
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8517-7953>
DOI: 10.5281/zenodo.10511776

Book Review

Eating Wasps is an appealing mystery novel written by Anita Nair. It is set in the setting of a small Indian town by the river Nila. The story involves the readers in a mysterious and captivating tale that explores themes such as loss, identity and the tragic death of a thirty-five year old author named Sreelakshmi. Nair's weaves multiple perspectives in the novels. The novel revolves around the life of Sreelakshmi who finds her life haunted by a traumatic past. Nair's portrays Sreelakshmi's emotional turmoil and invite readers to empathize her inner struggles. One of the most noteworthy aspects of the novel *Eating Wasps* is shrewd characterization. Every character is scrupulously developed with a distinctive voice, desires, and secrets for their lives. Through the characters, Nair explores the complexities of human nature, flaws, ambiguous, and utterly real. The interactions between the characters are authentic and thought provoking. Nair explores various themes, including sexual assault, mental health, and societal prejudices through the novel. She addresses the harsh realities faced by women in contemporary Indian society through the primary character. She forces the readers to question societal norms and challenges the stereotypes. The plot of *Eating Wasps* is intricate and filled with twists and turns that keep the readers mesmerised. Nair's storytelling reveals the truth behind the mystery creating suspense and tension in all chapters. It allows the readers to delve into the emotional depths of the characters. Nair's detailed descriptions carry the reader into the fictional world of a small town in India. From the active streets to the colorful festivals, her reminiscent prose brings the set to life, making it feel almost substantial. Even though *Eating Wasps* opens up some challenging and uncomfortable topics, it eventually offers a message of spirit, hope, and the power of self-discovery. It also encourages the readers to confront their own problems, to find strength in themselves and reclaim their own spirit. In short, Anita Nair's *Eating Wasps* is an enchanting mystery novel that delves profound into the human psyche by exploring the fragility and complexity of human existence in a book form. It is a book of thought-provoking themes, vibrant characters and a compelling story. This book is a book catered for those who enjoy intelligent and emotional mysteries.

References

- [1] Nair, Anita. *Eating Wasps*. Westland Publications Limited, 2018.
- [2] Cover Image. *Eating Wasps*. Westland Publications Limited, 2018.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: Nil

Author Declaration: Nil



The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.